

Hind 24.90 krooni

HEA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

Postritel:

Videviku saaga: Noorkuu

Alvin ja koopaoravad 2

**Rohkesti
jõulukraami**

1000 nukku

Koolisläng

Kodutuvi

**Piparkoogi-
Maania**

Kassi asi

www.healaps.ee

Rõõmsaid jõulupühi ja säravat aastavahetust, armsad sõbrad ja sugulased!

Siit leiata meie oktoobrinumbri võistluste võitjate nimed. Preemiade kättesaamisega on nii, et **Tallinna, Harju-, Lääne-, Järva-, Pärnu- ja Lääne-Virumaa** lugejate auhinnad ootavad **Kullo Lastegaleriis (Kuninga 6, Tallinn, avatud teisipäevast laupäevani kella 10 – 18)**. **Lõuna-eestlaste** preemiad toimetatakse O. Lutsu nimelisse Keskraamatukogusse (**Tartu, Kompanii 3/5**). Kui kellelgi on muid soovet, siis palume toimetusse kirjutada, helistada või meilida.

See on lihtne, kuid samas väga hariv mäng. Ideaalne pönev kahevõitluse pidamiseks või laheks viiveldamiseks koos pere ja sõpradega. SCRABBLE® pakub haaravat jutukat aiat... et iga kord, kui mängid, seega....

Barbinduse mänguloomise

... püüa saada sõna peest suurim võitluse peadauhinnad – Scrabble'i – saab **MANN RASK** Tartu- maalt, **ergutusauhinnad** – kaardid – võitsid **KRISTIINA VESKIMÄE** Türitl ja **DAGMAR OJAVEE** Tammistust.

Mängu võidab see, kellel on kõige rohkem punkte.

Kas võitja nimed on juba teada? www.mattehrabble.com

LEGO TALONGIDE

täitjatest naeratas seekord loostonn järgmistele lugejatele:

MARKUS POKROVSKI Jürist, **HANS RICHARD ANTSMÄE** Luigelt, **FREDERIK KÜÜTS** Pärnumaalt ja **AARE** ning **KAAREL JALAKAS** Põltsamaalt.

SUURE LASTE RAAMATUKLUBI ja HEA LAPSE koolislängi kogumise võistlusel olid parimad: **TUDULINNA** Põhikooli kirjandusing, **LIISA LOTTA TOMP** Pärnu Kuninga Tänav Põhikooli 7. S klassist, **ANDRE LAURIMÄE** ja **KATA-RIINA SEI** Jõgeva Ühisgümnaasiumi 4. B klassist ja **ORAVA** Põhikooli 5. klass.

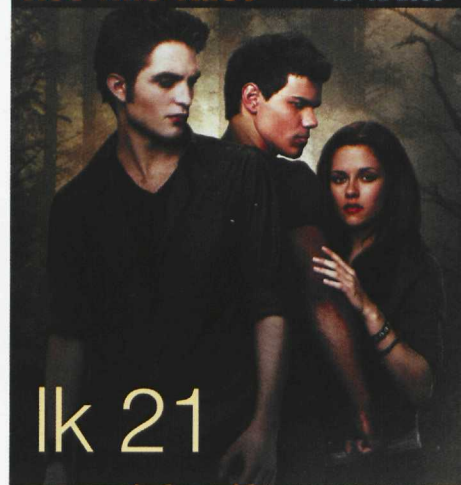
Lembitu-mõistatuse auhinnaraamatu võitis **GEA MAASALU** Randverest.

Oktoobriini lahendajatest saavad raamatud **MARILIIS MAA-MÄGI** Rakverest ja **RIVO TÜKSAMMEL** Haapsalust.

Ristsõna-CD-d saavad **ANNABELL DONTSOV** Sõmerpalust, **BRIT KESKRA** Kohilast ja **HENRI CASSIMIR TAMMEID** Tallinnast.

Kes-Mis-Kus?

Nr 12-2009

lk 21

Kaanepeilt: Kirke Kangro

- 3 Kerli Leškini, Heiki Vilepi, Kadi Meressaare jõululuulet
- 4 Mulluselt Tallinna jõuluturu luulevõistluselt
- 6 Kunst: PiparkoogiMaania
- 7 Soome lasteklassik Kirsi Kunnas
- 8 Tiit Kändler kodukassist
- 10 Sten Roosi võistluselt: Carlos Anti Koemets, Silvia Petreus, Katri-Liisa Vikat
- 12 Viktoriin, Lembitu mõistatus
- 13 Naeru-uss
- 14 Maria Teiverlauri „Kingitus“
- 15 Mustkunstnik Ande jõulutrikki
- 16 Lully Gustavson ja tuhat nukku
- 18 Uudised
- 19 Tere, kodutuvi!
- 21 Poster 1“Noorkuu“
- 22 Poster 2: „Alvin ja koopaoravad 2“
- 25 Oma sulega: Ellen Anett Põldmaa
- 26 Südameleidiu postkastist
- 27 Ilmar Trulli ristsõna
- 28 Järjehoidja
- 30 Lully Gustavsoni karbid
- 31 Jõulud Sandra sööginurgas
- 32 Tudulinna koolisläng
- 34 Barbindus
- 35 KOOMIKS
- 36 Paetismid
- 37 Kino: „Alvin ja koopaoravad“
- 38 Tähetund Jõgeval
- 39 Irise näovärvikool
- 40 Sõber Veltzi rokikool: The Everly Brothers
- 42 Sirje Kaasiku jõululaul, Sergei Belozorovi mõistatus
- 43 Lego

Väljaandja: Mittetulundusühing "Hea Laps"

Harju 1, 10146 Tallinn Tel: 631 44 28

Hea.Laps@mail.ee

Tellimisinfo: Ajakirja saab tellida kõigist Eestimaa postkontoritest ja Hea Lapse veebilehelt www.healaps.ee/tellimine

Trükk: Reusner

Ajakiri Hea Laps ilmub kord kuus

Toimetaja Leelo Tungal, leelo@healaps.ee

Levijaht Andrus Lauringson, andrus@healaps.ee

Kujundaja Vivika Kalt, vivika@healaps.ee

Heldeid
päkapikke
ja häid
jõuluingleid
igasse kodusse!

Jõuluvana unenägu

Jõulu aeg on kõigil kiire,
kell teeb justkui lisatiire.
Jõulumehel kaugel Lapis
kõige rohkem aega napib.

Vana kaebab, ähib, puhib,
kingikontorit seal juhib.
Päkapikul pisar silmas –
seekord lapsed kingist ilma!

Põhjapõdrad streigivad,
palk on niru, väidavad.
Nii ei olegi neil plaani
sellel aastal sõita saani.

Jõulumehel vesi ahjus,
hakkab juba lastest kahju.
Minut viimane on käes –
mis tal, vaesel, üle jääb!

Põues pilet, viisad, passid,
kohvrit lennujaama tassib.
Lennuk väljub iga hetk,
ees on vahva lennuretk.

Justkui läbi keha löikab
hele hääl – üks noormees hõikab:
„Vana, tule tagasi!
Unustasid pagasi!”

Taat nüüd võpatades ärkab –
et on kodus voodis, märkab!

Heiki Vilep

Ei taha palju ma

On jõuluvanal kiire aeg, kui käes on jõulukuu.
Tal nimekiri kinkidest on laual lõputu.
Kõik lapsed ära teevad tööd, mis muidu pooleli
ja jõuluvana kirja sisse kirjutavad nii:

„Oh, jõlumees, hea jõlumees, ei taha palju ma –
uus arvuti, mobiil ja mp3-mängija,
veel suusad-uisud, ATV ja kodukino ka,
üks tilluke mopeed ja rohkem küll ei taha ma.

Sa siiski too veel auto issil', helikopter ja
üks lennuk, et saaks kaugemalgi ringi rännata,
veel klaver kuluks ära, veidi padi-padi ka –
noh, näiteks suurem maja, kus võiks ära eksida.

Kuid maailmas on lapsi peale minu palju veel,
nii jõulutaat jääb vaeseks, kuni minuni on teel.
Ta maha müünud põdrad, uhke kasuka ja ree...
Ah, olgu peale, too siis mulle ainult BMW.”

Päkapikupoisi plaan

Enne jõule päkapikupoisu
tegi vähe pattu.
Sussist kommikene kogemata
talle suhu sattus.
Laps nüüd sussi sisse vaatas.
Ups! Ta üllatusse sattus –
suss ainult tühjust oli täis,
lapse tuju kurb nüüd näis.

Päkapikul häbi hakkas,
sest et lapsel hea tuju lakkas.
Ruttu-ruttu vaja kompvek
sussi tagastada!
Palus laenu päkapikupangast,
pidi seda põhjendama.
Komme anti kotitäis
suure tagavaraga.
Päkapikupoisu nüüdsest
komme lisas
sussidesse varuga.

Kerli Leškin
Viluste Põhikoolist

**Täname Kultuuriministeeriumi,
Kultuurkapitali ja Hasartmängumaksufondi.**

**Suur aitäh Haridus- ja Teadusministeeriumile,
kes tellis ajakirja 585-le koolile!**

Jõulud on muinasjutuaeg

Sten Roosi muinasjutuvõistluselt

Jõulude ajal on inimesed enamasti kodus oma peredega. Mulle meeldib jõulude ajal metsas jalutada.

Mets on vaikne ja ilus. Lumi on maas. Kõik on valge, puude ladvad paistavad vaevu välja. Peale kuuskede, mändide ja kadakate on kõik puud-põõsad raagus, kuskil pole täppigi rohelist. Ainult kuuskede alt võib paista natukene rohekaid või kollakaid rohuliblesid. Kui metsa minna, võid märgata lumel loomade magamisasemeid. Palju on näha suuri ja väikesi loomajälgi. Kui astuda hästi vaikselt, häält üldse tegemata, võid näha pisemaid loomi – näiteks muidu väledat jänest, arga kitse või kavalat rebast. Väga suure vedamise korral õnnestub uudistada ehk põtra. Põdrad eelistavad peituda rabasse, käivad vaid hommikuti või õhtuhämaruses põllul söömas. Mesikäpa nägemine ei olegi meie kandis enam suur haruldus – minu isa kohtus eelmisel aastal selle metsailudusega päris lähedalt.

Karu nimelt oli ühel pool kuuske, isa teisel pool. See juhtus talvel. Juhul, kui karu juhtub talveunest ärkama, tasub temast kindlasti eemale hoida. Suurtest oksahunnikutest tasub kaarega mööduda, et võib-olla just seal magavat mõmmikut mitte segada. Muidu tundub ta rahuliku vennikesena, kes oma kõhu korralikult talveks täis pugib ning siis põõnana keerab. Eelmisel aastal sattus isa karu magamiskohta. Karuott oli murdnud ümberringi kõik mändide ladvad maha ning nendega oma pesa vooderdanud. Foto järgi tundus ta pesapaik vägagi pehme ja mõnus olevat.

Metsa lõhnad, jäljed, hääled ja varjud on salapärased ning vahel kõhedust tekitavad. Mõnikord ööbime tüdrukutega täitsa omapead meie metsatalus Laerumäel. Tegelikult elavad seal haldjad, kes hoiavad ja kaitsevad meie suguvõsa talu. Mäe peal on mäehaldja kodu, kaevu juures elutseb allikahaldjas, majas aga koduhaldjas.

Meie oleme neid näinud ainult jõulude ajal öises tähesäras. Valgust nad kardavad. Sellistel öödel tulevad haldjad meie juurde ja jutustavad sündmustest, mis on vahepeal olnud. Räägime igasuguseid põnevaid jutte, mis teinekord lausa hirmu peale ajavad.

Laerumäel ei ole elektrit, peame ainult küünla või taskulambiga läbi ajama. Kütame köögi hästi soojaks, teeme endale korralikult süüa ja siis on soojas koikus pehme teki all maailma parim koht! Lobiseme tihti haldjatega poole ööni, vahel avastame, et keegi on vaikselt jutu keskel tuttu jäänud, ning tavaliselt olen see mina... Metsaõhk ja haldjate mahe hääled on lihtsalt nii rammestavad.

Maarja Lai
Risti Põhikoolist

Meie pere jõulud

Tallinna jõuluturu luulevõistluselt

Kuusk see juba tuppa toodi,
jõulumeeleolu loodi.
Jõuludel on tore tunne,
lähen hüppan kohe lumme!

Ema teeb meil piparkooki,
isa rüütab jõulujooki,
õde mängib Bratzidega,
mina legoklotsidega.

Kirja ammu teele saatsin,
ootame nüüd jõulutaati.
Jõuluõhtul kogu pere
ütleb jõulumehel: „Tere!“

Hasel Krimpus
Tallinna Gustav Adolffi
Gümnaasiumist

Jõululuuletus

Jõuluvana aeg on käes,
laste soovid ammu peas.
Läheb, kingikott on käes,
milles mänguasjad reas.

Lastel väga rõõmus meel:
jõuluvana on nüüd teel.
Kuuse alla paneb kinke,
jõululavale toob sinke.

Maju käib ta kümneid läbi,
eriti ei vaja abi.
Vajab ainult põhjapõtru
ja väikseid päkapikusõpru.

Mõni laps sai mängukaru
ja mõni tongipüssi maru.
Mõni ilusa, kuid kalli
mustakirju jalkapalli.

Veel paljudesse majadesse
ta sisenes siis kodadesse
ja kingid pani tubadesse
mõnusaisse, hubastesse.

Jõuluvana rõõmus oli.
Käis ta majades, kus tuli.
Kinke täis uus elutuba,
kingikott sai tühjaks juba.

Danile Rüsse
Tallinna Gustav Adolffi
Gümnaasiumist

Jõulusoov

See lugu juhtus ammu-ammu, kui jõulumaa elanikel uute jõulude tulekul jälle väga kiired ajad olid. Päkapihud lugesid laste kirju ja pakkisid kingitusi, aga jõuluvana truu sõber, põder Ruudolf, ei tundnud ennast kuigi hästi. Nimelt oli küürakas ja tige päkapikk pannud tema söögi sisse mürki, mis tekitas pikaajalise nohu ja kõha. Ruudolf muretses, kuidas pakid lasteni jõuavad. Juba sügisest saadik vaevas teda depressioon, närvid olid täitsa läbi: igal aastal üks ja seesama! Ning nohu ja kõha vastu ei aita ka mitte põdrasamblatee. Ruudolf unistas, et võiks ühed jõulud veeta lõunas, kus päev pikk ja jõluaeg rahulik.

Ruudolfi tusatuju oli märganud ka päkapikk Punanina. Ta tõi põdrale jõuluvana laost pudeli jõuluglõgi. Ruudolf nägi pudeli küljes lipikut numbriga, mille alt võis lugeda, et see osaleb reklaamikampaanias. Ruudolf võttis oma telefoni ning saatis SMS-i teele.

Ruudolf jäi just glõgi, kui talle tuli kõne, et ta võitis reisi Egiptusesse. Põder pakkis asjad ja mõne tunni möödudes oligi ta Egiptuses. Seal kohtas ta kaamel Mustafaad. Kaamel oli ka kurb. Ta unistas, et näeks kordki oma elus lund.

Mustafaa ja Ruudolf said kohe headeks sõpradeks ja kaamel otsustas minna Jõuluvana juurde põtra asendama. Kaasa võttis ta kaktuse-eliksiiri. Jõulumaal pakkus ta seda Punaninale, jõuluvanale ja küürakale päkapikule. Eliksiir tegi kõigil tuju heaks ning keegi ei pannud tähelegi, et Ruudolfi asemel vedas saani hoopis kaamel. Ainult korra pidi jõuluvana ütlema, et ära sülitada nii palju – see pole ilus, ja su rüht ei ole päris hea.

Mustafaa sai Ruudolfi asendamisega hästi hakkama. Ta möllas lumes ja leidis palju uusi sõpru. Kui Ruudolf ja Mustafaa uuesti kohtusid, siis olid nad puhunud ja rõõmsad: nende jõulusoovid olid täitunud!

Kui Ruudolf ja Mustafaa pole veel lumest ja päikesest tüdinenud, siis vahetavad nad maid siiamani.

Jõulusoov

Mulluselt Tallinna jõuluturu
luulevõistluselt

Tavaliselt talveajal
valge lumi maha sajab.
Sellel aastal, võta näpust,
lund ei ole aasta lõpus.

Karu-Otil und ei tule,
karukoopas suur on mure –
vesi lirtsu külje all,
paha magada on tal.

Seega, kallid jõulumees,
lund meil too sa oma rees!
Karul siis on tuju hea,
uni maitseb imehea.

Ott Nigul Väli
Nõmme Põhikoolist

Väike kuusk

Tallinna jõuluturu luulevõistluselt

Suure paksu metsa sees
kord elas kuusk nii väike.
Ta jalg nii tihti oli vees –
seal harva paitas päike.

Oksad nõrgad, harvad tal –
ei jaksand lund nad kanda.
Kui väike väeti lambatall,
ei suutnud miskit anda.

Siis äkki aga juhtus ime!
Sealt tuli isa, järel lasterodu.
Ja kuigi metsas oli juba pime,
neid ootas mõnus kodu.

Nii kätte jõudis jõuluõhtu.
Kuusk seisis toas – nii ilus.
Kui pugesisid kõik viimaks põhku,
kuusk mõttes pead neil silus.

Katriin Kaarde
Themetsa Põhikoolist

Rudolf Kunder
Tallinna Ühisgümnaasiumist

Pildi tegi Kirke

PiparkoogiMaania muudab maailma!

Siin näete pilte, mille Triibu-Liine tõi kaasa mulluselt PiparkoogiMaania näituselt Kullo Lastegaleriis. Sestpeale, nagu teada, läks kogu maailm tsipakese paremaks. Aga õnneks pole veel pipar, kaneel, mesi ega muudki piparkoogitainaks vajalikud ained ilmast otsa lõppenud ning tänavugi sünnib Eestimaal hulk uusi geniaalseid piparkoogitaiaseid. Täiskasvanud piparkoogimaniakkide näitust saab vaadata Tallinna Disaini- ja Arhitektuurigaleriis (Laste Maailma galeriis) 18. detsembrist 3. jaanuarini, noorte meistrite tööde näitus ehk Mini-PiparkoogiMaania on üleval Tallinna Lastemuseumis (Kotzebue 16) 16. detsembrist 31. jaanuarini.

Kodulehelt www.piparkoogimaania.ee saab näha fotosid 3 aasta töödest ja juhiseid piparkoogide küpsetamiseks.

TÄHELEPANU! Tänavu saavad PiparkoogiMaaniaga interneti kaudu ühineda lapsed ja noored väljaspool Tallinna. Seekordne peateema on "ÜmberMaailmaReis".

Valige põnevamad teemad ja moodustage piparkoogitegemise meeskonnad (loomulikult võib ka teha üksi või terve klassiga koos). Küpsetada võib koolis, kodus või mujal vastavalt võimalustele.

Eriti vahva on, kui teil on võimalik korraldada valminud töödest oma koolis näitus.

Valmis töödest tehke pilt ja laadige **Kooli-PiparkoogiMaania konkursile** www.nagi.ee veebikeskkonnas (www.nagi.ee/konkursid).

Pilte oodatakse 01. – 26. detsembrini 2009. Lisage pildile oma või tiimi nimi, kool ja klass. Samuti e-mail, mille kaudu võetakse võitjatega ühendust.

● Kirsi ja
Leelo Islandil

Kirsi Kunnas — meie põhjanaabrite lasteklassik

Kolm aastat tagasi seisin koos teiste Islandi saare laste-
luulefestivali külalistega Strokkuri geisri juures, uurides
tumedat, salapäraselt mulisevat tohutut veekatelt. Iga
natukese aja tagant vaheldus mulisemine kuumavee
purskega ning uudishimulikud turistid vudisid siis kähku kaugemale,
et tulise vee puitsmetest hoiduda. Strokkuri geiser meenutas mulle
soome kirjaniku Kirsi Kunnase luuletust "Katel ja kartulid": "Muud-
kui mulinal kihisen ja puhisen, pihisen, sülgan, sihisen, sähisen,
kähisen ja vihaselt rähisen..." Eriti vahva oli see, et ka Kirsi Kunnas
võttis Reykjaviki festivalist osa ja luges lastele just sedasama
luuletust.

Soomes tunneb ning armastab Kirsi Kunnase loomingut juba
õige mitu põlvkonda ja küllap saabub talle rohkesti õnnitlusi 14.
detsembril, mil lasteklassik tähistab oma 85. sünnipäeva.

Kuigi Kirsi esimesed teosed olid suunatud täiskasvanutele, pälv-
is ta eriti suure tunnustuse just oma lasteraamatutega. Ta on kirjutanud
luulekogusid, muinasjutte, aabitsaid ja õpikuid ning näidendeid ja
teinud meisterlikke tõlkeid inglise lasteluulest ja Krölovi valmidest.
Kiisu Krumeluu järgi, kellest Kirsi Kunnas luuletuse kirjutas, on
saanud oma nime väga paljude soomlaste kassid ja koerad.

Muide, ka Kirsi Kunnase abikaasa Jaakko Syrjä on kirjanik, nende
pojad Martti ja Mikko Syrjä on aga muusikud, keda teatakse
populaarse bändi Eppu Normaali põhitegijatena.

Akadeemiku tiitliga luuletajat on tunnustatud rohkete au-
hindadega. Sel sügiselgi pälvis ta näiteks nii kirjanike liidu elu-
tööpreemia kui ka oma kodulinna Tampere Runoratsu
(Luuleratsu) aasta-auhinna.

Eesti keeles on ilmunud Kirsi Kunnase luulekogu
„Siil ja kuu“ Eno Rauda tõlkes.

Leelo Tungal

● Kirsi
Kunnas ja
kirjandus-
teadlane
Leena Kristina
Islandil

Kirsi Kunnas

Kiisu Krumeluu

Ruske mees

Siidikasuk, roosisuu,
väike kiisu Krumeluu,
istub vaikselt vakka,
unistama hakkab.

Mõtleb kiisu Krumeluu:
kus küll on see tore puu,
mille otsas hiirepoegi
kasvab nii, et ära loegi?
Puud vaid tarvis raputada,
hiiri sajab alla sada.

Neid siis seene all võib süüa,
rahus võib siis nurru lüüa
kiisu Krumeluu,
väike roosisuu.

Oli kord ruske mees,
kellel olid rusked püksid
ja rusked traksid
ja rusked sokid
ja rusked lokid
ja seitse rusket hammast.
Ta oma ruskest mammast
ei teinud üldse välja.
Ta hoidis rusket lammast,
kes kepsles mööda välja.

Tõlge: Eno Raud

Tiit Kändler, teaduskirjanik

Kodukassi lõi koduroott

Miks aga kaslased üldse rändavad? Nende eluviis vajab, et iga põlvkond reisiks eelnenud põlvkonnast eemale, uutele maadele. Sellepärast hõlvavad kasvavad kassipõlvkonnad üha uusi ja uusi alasid.

Kass on nagu õhk. Ta ütleb kogu oma olemusega, et talub oma inimesest sõpra, aga lõppude lõpuks vajab inimene kassi, mitte kass inimest. Kodukassi seostavad kehtivad linnamüüdid egiptlastega. Siis võeti kassi kui jumalust. Uusimad geneetilised uuringud näitavad, et kass kodustati Egiptuse läheduses – seal, kus kodustati oder, nisu, kits ja vein. See juhtus Viljakaks Poolkuuks nimetatud alal Väike-Aasias, seal, kus praeguseni käivad võitlused araablaste ja juutide vahel.

Kassi sugulaskonna reis meie toodiivanitele on olnud pikk. See algas kaslaste viimase ühise eellasega, kes elas 10,8 miljoni aasta eest kusagil Aasia südames. Ja jõudis otsaga Vahemere aladele, kus elab praegugi meie kodukassi lähemaid sugulasi nagu näiteks Ida-Aasia dzunglikass, Kesk-Aasia liivakass ja Aafrika mustajalgne kass. Ühest neist metsiku

kassi alamliikidest sai alguse ka kassi üks edukamaid ja salakavalameid eksperimente. Mille tulemusena laskis see loom end kodustada, ent jäi ühtlasi ka sõltumatuks.

Praegu arvatakse, et kass kodustati mitmel erineval puhul, ent kõik see toimus 8000 kuni 10000 aasta eest Viljaka Poolkuu aladel. Kui rändrahvad kogunesid pisikestesse küladesse ja hakkasid esimest korda inimese ajaloos kasvama nisu ja otra, võis juhtuda, et ümbruskonna metskassid kogunesid viljaladude juurde, kus leidis ohtralt vilja nosivaid närlisi, sealhulgas kodurotte. Ja samm-sammult sidusid kassid oma saatuse inimese omaga. Nii et kass sattus inimese lähedusse tänu rotile.

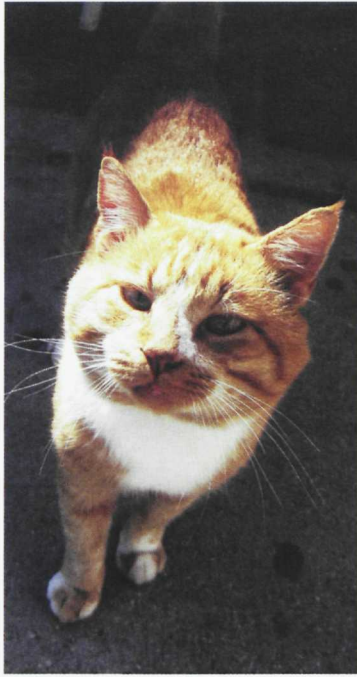
Kogu maailmas arvatakse praegu elavat 600 miljonit kodukassi. See on umbes sama palju, kui Euroopas elab inimesi. Kaslased aga on omavahel nii lähedased sugulased, et nende iidsete luude põhjal on isegi parimatel asjatundjatel raske öelda, kas oli tegu näiteks lövi või tiigri koljuga.

Kassi nurrumise kohta küsi kassilt

Ainsad kaslased, kes suudavad mõirata, on tiigrid, jaaguarid, leopardid ja lumeleopardid. Seda võimaldab neil üks kurgus asuv ja hüoidiks nimetatud luu. Kaslased teeb maailmas omalaadseks imetajaks ka nurrumine. Seda, miks kass nurrub, on seletatud mitmeti. Arvati, et kassil on völtshäälepaelad, või siis teeb häält veri nende veresoones aordis, või siis võngub keeleluu, või siis toimivad kopsud nagu orelivile.

Nüüd arvatakse siiski, et nurrumine tuleb kassi häälepaelaaparaadi või häälekarbi rütmilistest impulssidest. Kassi ajus on justkui kell, mis saadab hääleaparaadi lihastele korrapäraseid närvisignaale, mispeale nood mitu korda sekundis sulgevad ja avavad häälelõvikäigu. Nõnda võib kass näguguda ja nurruda samaaegselt, mis on eriti müstiline. Suured kaslased mõirgavad, tiiger võib nii nurruda kui ka mõirata, puumad ja gepardid aga ainult nurruvad.

Asjatundjad on üldiselt nõus, et maailmas elab 37 kaslaste

liiki. Kõik nad on omavahel suguluses, mõni liik lahkus üldisest arengust varem, teine jälle hiljem, et muutuda lõpuks omanäoliseks.

Et leida, millal üks või teine liik teistest lahku läks, kasutasid teadlased kella, mis meie enda teadmata meie rakkudes on. See molekulaarne kell tiksatab vaid siis, kui geenides tekib arengu jooksul mingi muutus. Mida erinevamad on näiteks ilvese ja leopardi geenid, seda kaugemal minevikus elas nende ühine esivanem. Teadlased märkasid, et kaslased jagunevad kaheksaks sugupuuks. Üks sugupuu koosneb näiteks mõirgavatest kaslastest.

Erinevalt senisest arvamusest, et kaslaste viimased ühised esivanemad elasid Euroopas 20 miljoni aasta eest, on nüüd jõutud järeldusele, et nad elasid Aasias umbes 11 miljoni aasta eest. Nemad olidki nüüdsete kaslaste Aadam ja Eeva.

Esimene rühm, kes sellest lahknas, oli pantrite sugupuu. See sisaldab mõirgavaid kaslasi ja kaht leopardiliiki. Järgmine lahknemine toimus 1,4 miljoni aasta pärast ja samuti Aasias ning viis nüüd Kagu-Aasias elava kolme väikese ja vähetuntud kaslase liigini. Siis lahknas karakali sugupuu, mida esindavad keskmise suurusega kaslased, kelle esivanemad rändasid 8 miljoni aasta eest Aafrikasse. Tol ajal oli merepind tunduvalt madalam ja seetõttu said kassid liikuda Aasiast Aafrikasse.

Miks aga kaslased üldse rändavad? Nende eluviis vajab, et iga põlvkond reisiks eelnendud põlvkonnast eemale, uutele maadele. Sellepärast hõlvavad kasvavad kassipõlvkonnad üha uusi ja uusi alasid. Ja nõnda reisivadki kaslased laialt ja kaugemale. Nad on nagu turistid, kes küll kavatsevad naasta, kuid ei naase tavaliselt kunagi.

Nõnda rändas kaslaste otseloti sugupuu Põhja-Ameerikasse, ilvese sugupuu aga esmalt Põhja-Ameerikasse, misjärel rändas Euraasiasse. Seitsme miljoni aasta eest eraldus puuma sugupuu. Ning kui tänu uuele jääajale sai võimalikuks rännata Panama maakitsuse kaudu Lõuna-Ameerikasse, siis liikusid sinna ka kaslased, kes avastasid ees piiramatu tegevusvälja. Seal ei olnud enne neid ühtegi imetajast lihasööjat. Selleks ajaks olid kaslased arenenud tippkiskjateks – kiireteks, suurteks, nupukateks, surmavateks.

Leopardi ja kodukassi sugupuu eraldus teistest kaslastest, kes olid Põhja-Ameerikast tagasi Aasiasse rännanud, umbes kolme miljoni aasta eest. See juhtis umbes samal ajal, mil meie esivanemad australopiteegid ehk lõunaahvid Aafrikas tegutsema hakkasid.

Esimene kass, kelle DNA järjestati, on Cinnamoni nimeline abessiinia kass. Nii et nüüd teame me kassi gene. Kuid ei tea me siiski seda, miks kass nurrub. Kass nurrub, kui ta on õnnelik. Või on hoopis stressis. Nurrumine tundub kassi maha rahustavat. Võibolla isegi kassi valu vaigistavat. "Ma ei ohusta sind," ütleb ta selle häälsusega teisalt. Emakass nurrub ka siis, kui kohtab oma poegi. Kuid olgu geenidega kuis on, nurrumise sügavam põhjust teab vaid kass ise.

Bibi-Ann Kahk (Tallinna Huvikeskus Kullo)

Sonja ja Peetri jõulud

Elasid kord sokk Sonja ja põlvik Peeter. Nad olid väga õnnetud, sest neil ei olnud paarilist. Vahel nad rääkisid omavahel. Ükskord küsis põlvik Peeter sokk Sonja käest: „Kuule, kas sulle meeldib sedasi siin nurgas vedeleda?“ Sokk Sonja vastas: „Ei meeldi. Ma tahaksin olla hoopis Jana aknalaul ja oodata, et Janale tuleks päkapikk, kes paneks minu sisse natukene maiustusi.“

Põlvik Peeter soovis ka olla Jaanuse aknalaul ja oodata päkapikke.

Kuna oli öö, siis käisidki päkapikud ringi. Üks päkapikk, kes oli parajasti Jaanuse toas sussi otsimas, kuulis soki ja põlviku juttu pealt. Ta otsustas, et jätab Jaanusele kirja, Ta kirjutas sinna nii:

„Tere, Jaanus!

Mina otsisin sokki, kuhu sisse Sulle panna maiustusi, aga ei leidnud. Kas Sa, palun, paneksid aknalauale soki, et ma saaksin sulle sinna sisse midagi panna, sest sa oled tubli ja korralik poiss ja ma ei tahaks Sind maiustustest ilma jätta?

Päkapikk Paula.“

Kuidas päkapikud tekkisid?

Elas kord jõuluvana. Suvel oli tal lõbu laialt, sai puhata ja päevitada. Talve saabudes olid aga käed-jalad tööd täis. Nii vajaski ta endale abilisi. Aga kust neid leida? Jõuluvana korjas laste kirjad akendelt ja luges need läbi.

Nüüd tõttas ta kingilattu kingitusi pakkima. Kingitused kotis, sättis ta end jõuluõhtul teele, sest lapsed ootasid juba. Jõuluvana kuulas rõõmuga laste laule ja luuletusi ning kingikott saigi tühjaks jagatud. Siis aga ilmnes, et üks laps oli jäänud kingitusest ilma. Näinud lapse kurba nägu, ei osanud jõlutaat muud pakkuda, kui et tule mulle abiliseks. Laps oli kohe nõus ja nii saigi jõuluvana endale abilise – esimese päkapiku.

Ju siis unustas veel hiljemgi mõnede laste kingitused jõlumaale, sest tänapäeval on meil ju päkapikke palju!

Kui Jaanus järgmisel hommikul ärkas, läks ta aknalaua juurde ja leidis sealt kirja. Ta hakkas endale sokki otsima ja leidis toanurgast soki ja põlviku. Jaanus pani soki oma õe aknalauale ja põlviku oma aknalauale. Järgmisel hommikul leidsid Jana ja Jaanus soki ja põlviku seest piparkoogi ning olid väga rõõmsad. Õnnelikud olid ka põlvik Peeter ja sokk Sonja.

Silvia Petreus
Tallinna Kristiine
Gümnaasiumi 5.b klassist

Sonder

Jõulurahu

Elasid kord eit ja taat. Neil oli kass ja koer, aga need loomad ei olnud tavalised. Kass mängis trummi ja koer oli võlur, aga seda ei teadnud mitte keegi, isegi mitte eit ja taat.

Ühel päeval, kui eit ja taat läksid metsa, et tuua koju jõulukuusk, juhtus midagi kummalist. Metsas puude asemel olid ainult kivid, sest kuri nõid oli muutnud puud kivideks, et inimesed ei saaks puid koju viia. Kõik, kes metsa tulid, jäid sinna lõksu, sest nõiavõim oli metsas sees ja mitte keegi ei suutnud nõiast võitu saada.

Kui õhtu kätte jõudis ja eite-taati koju ei tulnud, hakkasid loomad kodus muretsema, mis on juhtunud nende eide ja taadiga. Koer ütles kassile: „Lähme neid otsima!”

Loomad asusid teele ja kui nad jõudsid metsaserva, siis nägid nad üllatusega, et puid ei ole ja inimesed ei saa metsast välja. Loomad mõtlesid, et mida küll teha. Kass ütles: „Ma hakkan trummi mängima, seda ju nõiad kardavad.”

Kass hakkaski mängima. Kui trumm hakkas põrisema, siis nõid kohkus ja küsis: „Mis toimub?”

„Lõpeta!” karjus nõid. „Mul on valus!”

Kass aga mängis edasi. Ja kujutage ette: nõid muutus aina väiksemaks! Lõpuks oli nõid nii tilluke, et mahtus eidele pihku. Nõidus aga ei kadunud kuhugi – ikka olid puud kivid ja inimesed ei saanud sealt ära.

Koer ütles nõiale: „Võta oma nõidus ära ja me laseme sul minna!”

Nõid aga vastas: „Ma ei saa, sest mul läksid nõiasõnad meelest.”

Koer ütles: „Tead, siin ei ole midagi keerulist, lihtsalt ütled: „Hallo, hallo, kas kuuled sa, mine nüüd lihtsalt minema!”

Nõid kordas neid sõnu ja nõidus kaduski. Ja kivid muutusid tagasi puudeks.

Eit ja taat olid nii rõõmsad, et nende loomad päästsid nad. Nüüd said jälle kõik inimesed endale metsast jõulukuuski koju tuua.

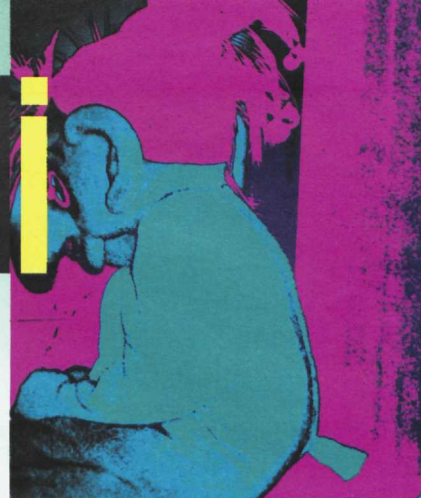
Eide-taadi pere läks õnnelikult koju ja kaunistas oma jõulukuuse ära. Ja kui nad veel magama pole jäänud, istuvad nad ikka kuuse ees ja imetlevad seda, jõulurahu hinges.

Katri Liisa Vikat
J. Westholmi Gümnaasiumi
5. A klassist

Elise Kärnis Pelgulinna Gümnaasiumist

Detsembrini

Lembitu mõistatus

#11
1.1.2009

Lembitu isa, vanaema ja vanaisa läksid restorani sööma. Kogu eine maksumuseks oli 150 krooni, millest igaüks maksis 50. Kui ettekandja raha kokale viis, tundis viimane Lembitu isas oma endise klassivenna ära ning palus ettekandjal neile 50 krooni tagasi anda.

Ettekandja oli aga ebaaus ja matemaatikas nõrk, seega selle asemel, et 50 krooni kolmeks jagada, andis ta igaühele 10 ning pani 20 krooni enda taskusse.

Kui igaüks maksis 40 krooni, läks eine kokku maksma 120 krooni.

Ettekandja pani oma taskusse 20 krooni, seega kogu kulu oli 140 krooni.

Kuhu kadus 10 krooni esialgselt makstud 150st?

Eelmine mõistatus

Eelmise mõistatuse lahenduseks on, et politseinik ei peatanud Urbanit, kuna bussijuht liikus küll ühesuunalisel teel vastassuunas, aga jalgsi ja kõnniteel.

Seekordse vastuseni jõudmiseks on terve kuu - lahendus koos uue mõistatusega ilmub järgmises ajakirjanumbris.

www.MaagilineMaailm.net

Mõistatuse tegi Ande

3 Treenitud tuvide päevateekond on ligi

- a) 500 km
- b) 5 km
- c) 5000 km

4 UNICEFi Eesti osakonna aasta-auhinnaks on kaunis tikitud

- a) Kuldkroon
- b) Sinilind
- c) Punaroos

5 Kogu maailmas arvatakse elavat praegu kodukasse ligi

- a) 600 miljonit
- b) 6 miljonit
- c) 60 miljonit

6 Esimene kass, kelle DNA järjestati, kandis nime

- a) Commodor
- b) Cinnamon
- c) Condilisa

7 The Everly Brothersi esimene kuulsust toonud laul oli

- a) „Bye Bye Mama“
- b) „Bue Bue Baby“
- c) „Bye Bye Love“.

8 Hiljuti plaadile jõudnud muusikali „Imelaps“ muusika autor on

- a) Olav Ehala
- b) Piret Rips
- c) Venno Loosaar

1 Soome lasteklassiku Kirsi Kunnase eesti keeles ilmunud luulekogu kannab pealkirja

- a) „Siil ja kuu“
- b) „Kiil ja suu“
- c) „Viil ja puu“

2 Guinnessi rekord omatehtud nukkude näituse alal püstitati

- a) Arkansases
- b) Austraalias
- c) Austrias

■ Õiged vastused leiad sedasama ajakirjanumbrit tähelepanelikult lugedes! Nende vahel, kes saadavad vastused toimetusse enne 5. jaanuari 2010, loosime välja LAHEDAID RAAMATUID! Oktoobrikuu viktoriini võitjate nimed leiad esimeselt sisekaanelt.

"Häbi, Juku – tuled jõulupeole, nägu pesemata! Mida sa siis ütlesid, kui mina tuleksin kooli nii räpasena?" pahandab õpetaja.

"Ma arvan, õpetaja, et jõulude ajal oleksin viisakas ega ütleks teile ühtki paha sõna!" arwab Juku.

Juku küsib poes: "Palun mulle meeter verivorste!"

Müüja puhkeb naerma: „Oi Juku, kes see siis verivorste meetrikaupa ostab! Sa oled juba suur poiss ja peaksid teadma, et vorste müüakse kilodega!"

"Okei!" teatab Juku rõõmsalt. "Palun mulle siis pool KILOmeetrit!"

„Isa, kas sa tuleksid homme minuga šoppama?" küsib Juku. "Ma tahaksin nimelt emale jõuluks salli osta."

"Sellise ostuga peaksid sa, Juku, ta üksi hakkama saama!" arwab isa.

"Jah, aga ma ei tea ema mõõte..." mureseb poiss.

"Küll sul, Juku, on uhke võidusõiduauto! Kust sa selle said, kas jõuluvanal?"

"Ei, sain selle ühelt meie hoovi poisilt!"

"Nii kalleid asju ei kingita iga päev! Mida see helde poiss sulle siis ütles?"

"Ei ta öelnud midagi, ainult karjus kõva häällega ja püüdis autot tagasi kiskuda!"

Jõululaupäeval läks Juku koos emaga kirikusse.

"Ole nüüd hea laps, Juku," sosistas ema. "Katsu olla nii vaikselt, kui vähegi saad, ja ära enam jalgadega ka kolista!"

"Miks?" imestas Juku. "Kas kõik teised inimesed tahavad magada?"

"Ema, tule ruttu tuppa! Meie paps on koos jõulupuuga televiisoris!"

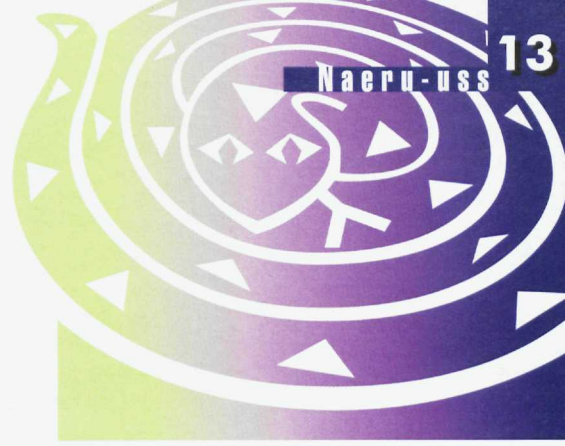
"Mis sa räägid, Juku! Kuidas ta sinna sattus?"

"Eks ta jalg jäi vist kuuske püsti ajades vaiba taha kinni..."

"Juku, oletame, et jõuluvana kingib su väikevennale kümme kompvekki ja sina võtad neist viis endale. Missugune on tulemus?"

"Hirmus kisa ja hammaste kiristamine, õpetaja!"

"Poolaasta on juba lõppemas ja sina, Juku, pole ikka veel endale taskuarvutit muretsenud!"

"Õpetaja, aga mul on nii vähe taskuid, et võin neid vabalt peast ka kokku arutada!"

Jukule tunnistust kätte andes lausub õpetaja etteheitvalt: "Ma olen päris kindel, Juku, et oma poolaastahinnetega tekitad sa isale palju halle juukseid!"

"Oi, õpetaja, see valmistaks isale suurt rõõmu – ta on mul nimelt kiilaspeal!"

Mõista, mõista, mis see on: päeval vaikne ja neljajalgne, öösel kuuejalgne, norskav ja habemega?

Jõuluvana voodi

Miks kihutab jõuluvana põhjapötradega üle hangede?

Seepärast et hangede alt oleks palju raskem kihutada.

Miks on jõuluvanal habe ees?

Seepärast, et kui habe oleks taga, siis poleks see habe, vaid hoopis hobuse-saba.

Miks otsustas jõuluvana närviarsti poole pöörduda?

Seepärast, et ta jäi peaaegu et uskuma nende laste juttu, kes väitsid, et teda pole päriselt üldse olemas.

Mida söövad rikkad pankurid jõuluajal?

Eks ikka hoiupõrsaid!

Pildi tegi Kirke

Maria Teiverlaur

Kingitus

Kati oli juba suur tüdruk, käis 6. klassis. Peagi oli saabumas koolivaheaeg. See oli Katile ja kõigile teistele koolilastele väga oodatud aeg, sest tulemas olid ju jõulud. Aga just detsembrikuu algul oli Kati ema õnnetult kukkunud ja murdnud oma jalaluu ning kipsis jalaga karkude toel oli tal raske liikuda. Kati püüdis nüüd kodus olla ka perenaise eest.

Kui jõuludenääd olid jäänud vaid mõned päevad, kutsus ema Kati enda juurde, võttis rahakotist 500kroonise ning ulatas selle tüdrukule, lausudes: „Ole hea ja osta minu poolt endale selle raha eest jõuludeks kingitus ja kindlasti midagi ilusat, millest sa ise rõõmu tunned!”

Järgmisel päeval võttiski Kati ette kaubamajja mineku. Õues sadas kaunist kohevat lund. Kõik oli parajasti vaikne, ükski automürin ei rikkunud imelist talvapäeva. Suured lumehelbed liuglesid rahus maale. Kati sirutas käed taeva poole ja lasi lumerätsakail kukkuda oma avatud pihkudele. Läbi õrna päikesevalguse oli näha lumehelveste peent kristalset mustrit,

see oli nagu sinna sisse kootud. Kati tõstis käed veelgi kõrgemale ning tundis end kui baleriin, kes tantsib valgel sädeleval laval ja püüab graatsiliselt lumehelbeid. Siis avanes naabrite uks ja lustlikult haukudes sööstis Kati suunas väike koer Palli, kes ise oli lume värvi ning ainult must nina ja lustlikud silmad andsid märku, et ta jookseb oma kasukaga ühte värvi kõnniteel. Koerale vastu tormates ja hooga looma vastu pörkudes leidis Kati hetk hiljem end lumehangest, Palli süles. Rõõm oli kahepoolne. Pallile meeldis Katiga möllata. Kaua koer süles ei püsinud ja hüples klähvides puuritade poole. Kati sööstis talle järele. Nõnda ajasid nad natuke aega teineteist taga ja oleksid seda veelgi teinud, kui Katile poleks meenunud ema palve minna poodi ja osta endale jõulukungitus. Tüdruk suundus bussipeatuse poole, et sõita kesklinna.

Jõudnud peatänavale, vaatas Kati kaupluste ehitud aknaid, astus mõnesse poodi sisse ja silmitses kirevaid vitriine. Kaubamajas uuris ta pärleid, käekotte, kreeme, käekelli ja paljusid muid asjakesi. Portselan oli ilus, aga tundus talle tuim, kellad olid ilusad, aga tiksusid monotoonselt, pärleid vaadates tekkis tüdimus. Kodus oli Katil juba palju asju ja riideid ning miski nähtust ei tekitanud temas soovi seda omada. Varsti oli tüdruk juba lausa väsinud asjade katsumisest ja vaatamisest ning lahkus kaupadest üleujutatud peadpööratavast kaubamajast. Ühest väikesest poest ostis ta koju vaid küpsiseid ja sokolaadi.

Kui Kati koju jõudis, oli emal kohe esimene küsimus: „Mis asja sa nüüd endale ostsid?”

Tüdruk vaikus pisut ja siis vastas: „Ei, ma ei ostnud ühtegi asja, ostsin ainult meile maiustusi.”

„Kas sulle tõesti ükski asi ei meeldinud?” uuris ema edasi.

„Ei,” oli Kati kindel vastus.

„Imelik, raha sul ju oli,” usutles ema.

„Aga seal ei olnud midagi, mis oleks mulle rõõmu valmistanud... kohe annan ülejäänud raha tagasi,” ütles Kati.

„Kuidas siis nii,” avaldas ema hämmeldust, „nõnda jääd ju minu jõulukungist ilma.”

Kati ei vastanud selle peale midagi.

Mõne aja pärast, kui Kati kuulis õues koera klähvimist, küsis ta emalt luba õue minekuks.

„Nüüd pimedas... kell saab juba kaheksa!” imestas ema.

„Jah, seda küll, aga mulle oleks see kingitus... Palliga hullata. Ja väljas sajab nii ilusat lund... sellist sajab ainult täna,” vastas Kati, vaatas vilksti ema poole ning ruttas siis õue, ise rõõmust särades.

Mustkunst

Aasta alguses nägi trükivalgust pea üle 70 aasta esimene eesti oma autorite kirjutatud mustkunstiraamat „Lembitu maagiline maailm“. Täpselt aasta jagu on Lembit koos oma sõprade ja perekonnaliikmetega ajakirjas tegutsenud, õpetades mustkunstitrikke ja esitades mõistatusi.

Ootan Sinu häid ideid ja kirjutusi selle kohta, mis senini on meeldinud, mis mitte ja millest või kellest võiks edaspidi rohkem kirjutada, mailiaadressile ande@maagilinemaailm.net. Soovin Sulle kaunist jõuluõhtut ja meeldejäävat aastavahetust. Sellest, kuidas möödus Lembitu ja tema pere-

konna jõuluõhtu, saad lugeda juba raamatust. Nagu võid lugeda aga allolevast katkendist, algas pidusöök toredata trikiga:

Et kõik oleks täiuslik (katkend mustkunstiraamatust „Lembitu maagiline maailm“)

Viimaks lõpetas ema kõõgi vahet jooksmise ning isuäratavad lõhnad andsid märku, et on aeg lauda istuda.

“Noh, head isu,” ütles alati suure isuga Kert ning tahtis juba hambad lihataükki lüüa.

“Oodake!” hüüdis Lembit, tõusis lauast ning astus kulmu kortsutades veidi eemale.

“Kas midagi on valesti?” küsis ema, kes tahtis alati, et kõik oleks täiuslik.

“Ei, mitte just valesti,” lausus Lembit mõtlikult. “Aga mulle tundub, et see küünal ei sobi ülejäänud lauaga eriti hästi kokku.”

Keset punase linaga kaetud lauda seisis kõrge hõbedane küünlajalg, mille tipus troonis üksik sinine küünal.

“Lõpeta ära,” tahtis Kert öelda ning hambad lihataükki suruda, aga enne seda jõudis Lemps juba laua juurde astuda ning küünla oma kätte võtta. “Jah, ma olen kindel, et valge küünal oleks palju kenam,” kinnitas ta.

“Sinust saab vist küll sisedisainer!” rõõmustas kunstihuviline vanaema.

“Niisiis, valge küünal,” kinnitas Lembit, kes oli jõudnud lauast veidi eemale astuda ning diivanilt võetud reklaambrosüürist torbiku voltida.

Kõigi pilgud pöördusid taas Lempsi poole. Poiss hoidis oma vasakus käes pabertorbikut ning parema käega selle kohal küünalt. Äkitselt lasi ta küünlal torbikusse kukkuda ning kagardas paberi kiiresti kokku.

Täpse viskega saatis ta vasakus käes oleva paberinutsaku prügikorvi, samal ajal kommenteerides: “Hüvasti, sinine küünal, tere tulemast, valge küünal!” Viimaste sõnadega vaatas ta oma parema käe poole, kuhu oli justkui imekombel tekkinud valge küünal.

Pidulikult asetas Lembit selle küünlajalale ning süütas põlema.

Terve perekond plaksutas ja Lembit istus lauda tagasi.

“Noh, hakkame siis sööma,” kordas poiss vanema venna sõnu.

Kuidas Lembit seda tegi?

Triki sooritamiseks vajab Lemps kahte küünalt, kusjuures sinine varem ette valmistatud.

Selleks vajab Lembit:

- küünalt
- küünlaga sama värvi paberit
- liimi
- nuga
- kääre

Kõigepealt lõikas poiss noaga küünla alt ja ülevalt ära mõne sentimeetri pikkuse jupi.

Nende vahele kleepis ta rulli keeratud paberilehe.

Kuna paberileht oli küünlaga sama värvi, nägi kunstküünal välja üsna ehtne. Mõlemas otsas olev pärisküünla tükk lubas küünla jalale asetada ning isegi põlema süüdata. Paberisse visates ja kokku kagardades võttis küünal aga väga vähe ruumi.

Lembit viskas küünla paberisse ning kagardas selle kiiresti kokku, et küünlaleek ära lämmatada ning vältida paberi (ning halvemal juhul kogu toa) leekidesse lahvatamist.

Valge küünla oli poiss varem taskusse peitnud, pidades silmas, et see oleks vajadusel kiiresti kättesaadav.

Paberinutsaku äraviskamisega juhtis Lembit tähelepanu oma vasakule käele. Nii sai ta märkamatuks parema käega teise küünla taskust välja tõmmata.

Küünalt taskust võttes vältis Lemps äkilisi liigutusi, et mitte tähelepanu sellele tõmmata.

TÄHELEPANU!

Tulega ümber käies tuleb olla äärmiselt ettevaatlik! Harjuta küünla pabertorbikusse viskamist ning selle kokkukägar-
senikava, kuni
damist kustunud küünlaga
oled endas kindel ja
tõesti kiiresti teha.

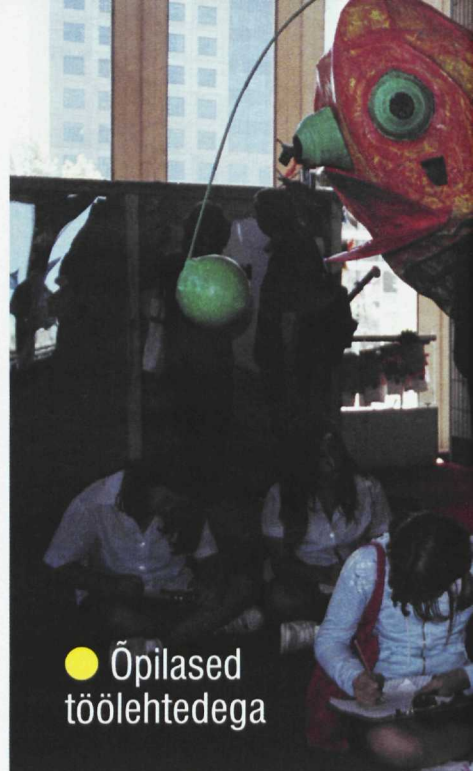

Tuhat nukku — kas poleks vahva?!

2008. aastal toimus kaugel Austraalias Perthi linnas Nukuteatrite Liidu UNIMA kongress ja festival, millest võtsid osa peaaegu kõigi maailma maade esindajad.

● Karnevalipäev

● Õpilased töölehtedega

Oli minulgi õnn seal olla. Nägin mitmeid huvitavaid etendusi ja nukke. Eriti võlus mind Jaapani, Hiina, Kambodža ja Birma nukumeistrite imetlusväärne nukkude käsitlemise oskus. On ju nende nukumängu traditsioonid säilinud juba iidsetest aegadest. Neid oskusi õpitakse aastaid. Mängitakse põhiliselt marionettnukkudega, millel võib olla sadu niidikesi. Nähtud etteasted olid väga keerukad. Nägin, kuidas nukk vahetas otse laval kolm korda riideid, mängis pilli, žongleeris, tantsis lintidega, moodustades kauneid ja keerukaid mustreid nagu iluvõimleja.

1000 000 nukku – on seda palju või vähe?

Selle festivali muutis eriti meeldejäävaks Miljoni nuku projekt. Projekt seisnes selles, et festivali ajaks otsustati kokku saada miljon isevalmistatud nukku ja seega püstitada Guinnessi rekord. Idee võeti Austraalias vaimustusega vastu. Nukke hakkas korralduskomiteele saabuma kogu Austraalia mandrilt. Neid valmistati kodudes, lasteaedades, koolides, kogukondades, turvakodudes... Nukke meisterdasid kõik alates päris väikestest kuni vanakesteni välja. Läbi kogu Austraalia rändas nukukaravan. Teekonnal toimusid töötoad, näitused, etendused, põnevad atraktsioonid.

Nukke valmistati kõikvõimalikest materjalidest. Rohkesti kasutati porolooni, mahulist vatiini, puitmaterjali, pitsi, paelu, litreid, pärleid, karvapallikesi, karvastatud traati jne. Oli lavateatri nukke, käpik- ja pulknukke, lihtsaid marionette ja kombineeritud nukke. Need olid fantaasiarikkad ja omamoodi käsitsemisvõimalustega. Palju oli ka hästi suuri efektseid nukke, näiteks kõikvõimalikke läbipaistvast materjalist värvilisi kalu, linde ja fantaasiategelasi, millede demonstreerimiseks oli vaja mitut inimest.

Kõigi maade nukud, lähenege!

Ühel hetkel tuldi mõttele haarata projekti nukutegijaid üle kogu maailma, et tõepoolest jõuda Guinnessi rekordite raamatusse. Perthi hakkaski nukke saabuma kõikjalt. Läks teele ka minu kinnasnukk Lepatriinu. Nii tore oli teda seal näitusel eraldi vitriinis näha.

Nukkudest otsustati kokku panna näitus Perthi 4-korruselises kontserdimajas. Omatehtud pupesid saigi täis kogu maja. Neid rippus mitmes reas rõdulele tõmmatud nõõridel, seintel, lagede all. Nukud olid vitriinides, riulitel, karpides ja isegi põrandal. See oli suur rõõmupidu lastele, tõeline muinasjutumaa, ülemaailmne nukukude pidu. Lastel oli võimalus osa võtta näitusest, karnevalist, etendustest... Üllatus järgnes üllatusele.

Veel pidupäevalgi oli võimalusi nukke meisterdada. Voltisin minagi jaapanlanna juhendamisel tuvi. Mäletasin lapsepõlv-aegadest, et kui jaapani laps tahab, et ta soov täituks, siis voldib ta võimalikult palju tuvisid.

Sellel festivalil küll miljonit nukku kokku ei saadud, kuid Guinnessi rekord siiski püstitati. Sellel näitusel oli ühes hoones 18 585 nukku!

Mis oleks, kui püstitaksime oma Eestimaa nukurekordi?

Olen palju aastaid õpetanud nukukude valmistamist ja nende käsitsemist ning tean, kui palju on meilgi nukuhuvilisi.

Möödunud sügistel oli minu järjekordne nukukude näitus Nurmenuku raamatukogus ja praegu on see Lastemuuseumis, kus on väga palju külastajaid. Nendelt näitustelt saigi alguse mõte korraldada meiegi maal selline projekt. Esialgu küll ainult Tuhande nuku projekt. Veelgi toredam, kui saaksime kokku rohkem kui tuhat nukku.

Sina, Hea Lapse lugeja, oled kindlasti see, kes saab kenasti hakkama ühe toreda teatrniku meisterdamisega. Näpunäiteid

● Lasteaia õpetaja Margotil on oma teater

ja lõikeid leiad minu raamatutest „Kakuke“ (2006), „Teeme ise nukuteatri“ (1992) ja „Näidendeid koolilavale“ teisest osast (2008), aga ka väga paljudest Hea Lapse numbritest. On tähtis, et sinu nukku oleks küllalt vastupidav, et seda oleks võimalik näitusel näitusele viia ja temaga ka mängida. Sellepärast ei soovita me nukku, mis on valmistatud haprast looduslikust materjalist ja kergesti liimist lahti minevast või rebenevast paberist.

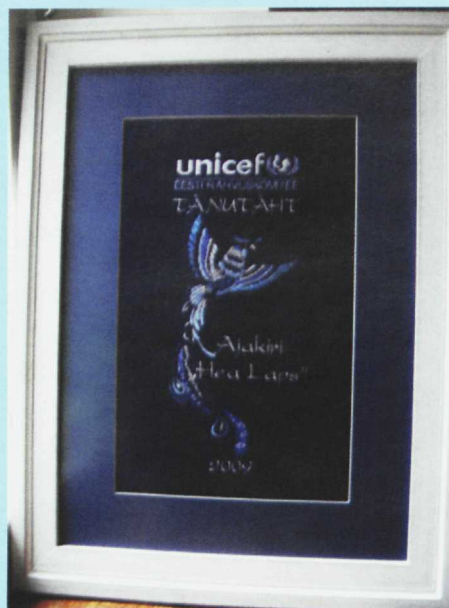
Saada või too omavalmistatud nukku Tallinnas Õismäel asuvasse Nurmenuku raamatukogusse (Ehitajate tee 109a/2, 13514 Tallinn, vt www.keskraamatukogu.ee).

Samas hakkavad toimuma ka nukumeisterdajate töötoad. Kui tahad olla osavõtja ühes neist Tuhande nuku meistritubadest, siis registreeru tel 683 09 80, e-post nurmenuku@tln.lib.ee või tel 641 34 91, e-post tuuli.silber@linnamuseum.ee.

Ära unusta nuku juurde panna oma nime, vanust ja aadressi, ka e-posti aadressi. Soovitatav oleks lühidalt kirja panna sinu nuku saamislugu. Nurmenuku raamatukogust liigub näitus suveks 2010 Lastemuuseumisse, sügistel võib näitust näha mitmetes erinevates linnades, kevadeks 2011 jõuavad aga kõik nukud tagasi Euroopa kultuuripealinna Tallinnasse, uude Nukukunsti Keskusesse. Laste- ja noorte laulupeo, Tallinn Treff festivali ja Vanalinna päevade ajal osalevad kõik nukud ja nende valmistajad Tallinnas nukukude rongkäigus ja Vabaduse platsil toimivas suurejoonelises etenduses.

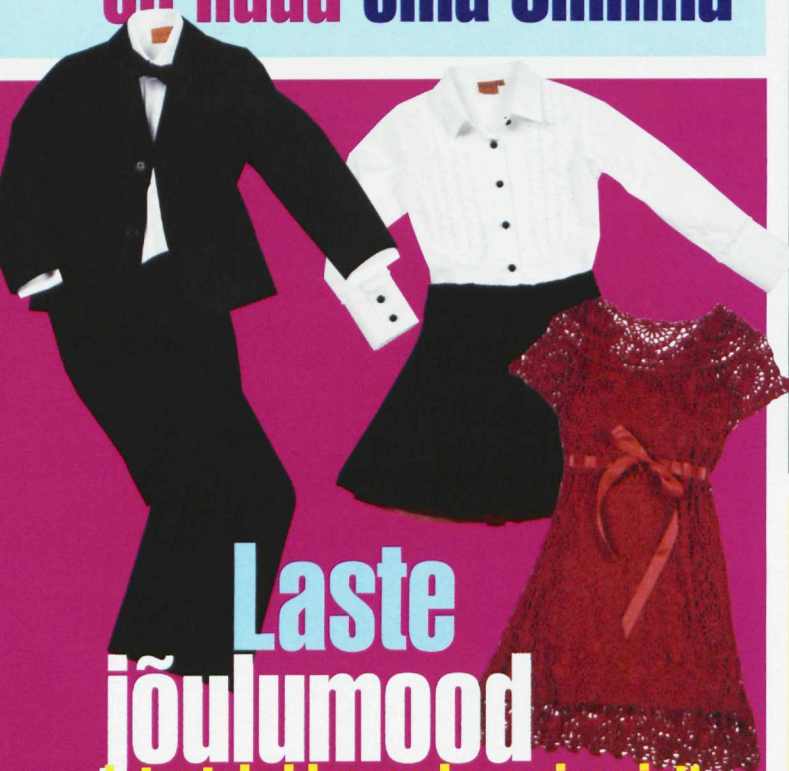
Soovin sulle rõõmu, püsivust ja fantaasialendu oma nuku meisterdamisel.

Lully Gustavson

20. novembril andis UNICEFI Eesti osakonna president Elle Kull Riigikogu esimehe Ene Ergma juuresolekul Toompea lossi Valges saalis tänavused UNICEFI Sinilinnu auhindad. Ühe Sinilindudest pälvis Hea Lapsel toimetuse ajakirja 15.aastase tegevuse austamiseks.

Hea Lapsel on nüüd oma Sinilind

Laste jõulumood jutustab idamaade muinasjuttu

Mosaici laste peokollektsioon on inspireeritud jõuludele iseloomulikust erksast punasest värvist ning idamaade salapärasest. Viksi ja viisaka valge pluusi ning musta seeliku-pükste komplekti muudavad põnevamaks idamaiseid tikandid ning muinasjutulised metalsed kangad ja prindid. **Tüdrukute** peokollektsiooni kuuluvad luksuslikust idamaise hõnguga faktuursest kangast peokleit ja seelik. Valge satside ja mustade nõõ-pidega pluus või peen viskoosist pikkade varrukatega T-särk muudavad iga seeliku hetkega pidulikumaks. Igal endast lugupidaval **poisil** peaks talvepidustuste ja jõuluvana ette mineku tarbeks leiduma garderoobis ka üks pidulik ülikond. Eriti uhkelt mõjub see koos musta läikiva särgi ja punase lipsuga.

Noorte klassi II koht Ander Ott Valge ja Ragne Liigia Hiir.

Parimatest parimad noored swingitantsijad on selgunud!

Tartus toimus juba teist korda swingitantsude võistlus SÜGIS-SWING 2009. Tantsuklubi Swingiringi ja Eesti Swingitantsu Liidu poolt korraldatud võistlusel laupäeval, 14. novembril Athena Keskuses osales 106 tantsijat üle Eesti. Esindatud olid Tantsurüpp MODUS, Lasteaed Kraavikröll, Priisile Lasteaed Tallinnast; Teelahkme Lasteaed Tabasalust; Harku Lasteaed Harkust; Tantsuklubi Swingiring ja Mõmmiku Lasteaed Tartust; Kagu Kabujakõsõ Pölvast.

Parimad tantsijad ja rühmad selgusid seitsmes erinevas kategoorias. Kõik esikohad läksid Tallinnasse Tantsurüppile MODUS. Teisi ja kolmandaid kohti jagus erinevates kategooriates ka teistele tantsurühmadele.

Laste klassis olid parimad **Indrek Pihl** ja **Paula Maria Mengel**. Noorte klassis olid parimad **Henri-Melari Kuhl** ja **Eliise Kuhl**. Täiskasvanute ja seenioride klassis tantsis ennast esimeseks **Meelis Nigols** erinevate paarilistega, täiskasvanutes **Moonika Saare** ja seeniorides **Tiina Nigolsiga**. Tiimide kategoorias oli parim tiim **SHAGI MIX**.

Show kategoorias tunnustati kõrgeima koha vääriliseks **Kristjan Kriis** ja **Sirli Kriis**.

3 tantsu – bluesi, charlestoni, St. Louis shagi – meistriteks said **Janek Õunamägi** ja **Eliisa Õunamägi**. Korraldaja **Tantsuklubi Swingiring** oli kõige edukam tiimide kategoorias.

Jõuluküla Eesti Vabaõhumuuseumis

19. ja 20. detsembril kella 11 – 16-ni saavad Eesti Vabaõhumuuseumi külastajad viibida ehtsas Eesti jõulukülas. Teada ja tunda saab, kuidas peeti jõule vanas rehemaajas, osa saab 30ndate aastate jõuluettevalmistustest ning õigeusu jõuludest. Äsja Kuubalt naasnud meremees jagab teavet kaugete maade jõulukommetest. Ühiselt lauldakse vanu jõululaule, valatakse tinaõnne, ennustatakse, valmistatakse küünlaid. Sutlepa kabelis saab nautida jõulukontserte, avatud on pühadesoovide postkontor, olenevalt lumeoludest saab sõita kas hobuvankri või saaniga. Ringi liigub ehtne Eesti jõuluvana ja krutskeid täis jõulusokk. Maitsvaid jõulutoite pakub muuseumi Kolu körts ja rahvuslikku käsitööd saab osta muuseumi käsitööpoest ning jõululaadalt.

Lähemat infot jõuluküla kohta saab telefonidel 6549 113 ja 5345 3280.

Kodutuvi

Kord eksinud vaene tütarlaps metsas ära.

Ingel tulnud ta juurde ja andnud talle sulise kuue. Selle kuue varal lennanud ta metsast välja, kuid moondunud ise tuviks. Et tuvi inimesest tekkinud, on ta inimese juurde jäänud elama.

Selline on legend. Päris elus asjad muidugi nii lihtsad ja ilusad pole. Kodutuvi on aretatud hoopiski kaljutuvist, keda Eestis ei ela. Ega ole meil ju kaljusidki. Oletatakse, et kaljutuvid kodustamisega alustati juba rohkem kui 10 000 aastat tagasi. Seega on tegemist maailma esimese kodulinnuga. Esimesi kirjalikke teateid tuvide pidamisest pärineb 5000 aasta tagant. Vabadusse pääsenud kodustatud kaljutuvidest ongi arenenud uus inimkaasleja liik – kodutuvi. Nad elavad vabalt, kuid inimese läheduses. Kodutuvid elavad tänapäeval üle kogu maailma, välja arvatud Põhja-Ameerika arktilised alad, Gröönimaa ja Kirde-Siber. Muidugi pole neid ka Antarktikas.

Kodutuvi on esimene Eestis püsima jäänud võõrlinnuliik. Siia sattusid nad tõenäoliselt Saksamaalt puurilindudena, pääsesid vabadusse ja levisid. Tuvide puurispidamise komme eestlaste seas juurdunud pole. Tänapäeval peavad meil tuvisid tõenäoliselt vaid mõned mitte-eestlased. Kuid mujal Euroopas on tuvipidamine ja nendega spordivõistluste pidamine kohati väga populaarne. Maailmas arvatakse tuvide pidamisega tegelevat umbes 10 000 inimest. Tuvisid treenitakse ja nad

osalevad mitmesugustel lennuvõistlustel, nagu “kõrglennud” ja “kestuslennud” ning “ralli”. Näiteks kestuslendude rekordiks on fikseeritud vahetpidamata 22 tundi kestnud lend. Päeva- teekonnaks on treenitud tuvidel ligi 500 km. Tänavusel Matsalu Loodusfilmide Festivalil oli programmis Belgia režissööri Eve Duchemini film “Nad ootavad linde”, mis selliste tuvikasvatajate elu kajastas. Piltlikult võib öelda, et vaatasin seda “suu lahti”, sest pani jahmatama, millele on inimesed võimelised pühendama kogu oma elu.

Möödunud aasta suvel eksisid mõned sellised sportlased- tuvid Eestisse Hiiu- ja Saare maakonda, kui mingil põhjusel Poolast Saksamaale startisid, kuid kursilt peaaegu vastassuunda kaldusid.

Need tuvid, keda me iga päev oma linna- ja külatänavatel kohtame, muidugi sporti ei harrasta. Nemad elavad inimese kõrval oma igapäevaste argimuredega, millest peamine on muidugi kõhu täitmine. Tuvide elu on meil viimase paari aastakümne jooksul aina keerulisemaks läinud, sest elukohti on jäänud vähemaks. Tuvide elu on ühelt poolt teinud kibedaks kinnisvaraarendajad, mistõttu on linnades jäänud vähemaks avatud pööninguid. Maapiirkondades on saanud saatuslikuks põllumajanduse ümberkorraldamine. Kolhoosikorra ajal leidis suurel hulgal tuvisõbralikke loomalautu, mis nüüd on jäänud tühjaks või on need kasutuses tööstuslikul otstarbel.

Tööstushoones pole aga vajalikku toidubaasi, tühjad hooned ei sobi tuvidele üldse.

Kui on sobivad tingimused, võivad tuvid pesitseda peaaegu läbi aasta. Möödunud kevadel leidsin tühjad munakoored juba märtsikuus. Praegu, jõulukuul, on tõenäoliselt siiski ka kodutuvidel pesitsemisel paus. Süüa on aga ikkagi vaja ning nii rünnatakse sageli suure karjaga ka väikelindudele mõeldud toidumaju. Kellel pole seda kogemust oma koduaiast, on ehk märganud tuvide rüüsteretki Looduskalendri veebikaamerast, mis edastab pilti juba mitmendat talve ühe Otepää koduaia toidumajast. Tänavuse hooaja eel ehitati see söögimajake

Kodutuvi on esimene Eestis püsima jäänud vöörlinnuliik. Siia sattusid nad tõenäoliselt Saksa- maalt puurilindudena, pääsesid vabadusse ja levisid.

ringi nii, et tuvid ei pääseks väikeste lindude eest toitu ära sööma, vaid lepiksid sellega, mis maha pudeneb.

Kui kodutuvisid on liiga palju, suudavad nad inimesele meelehärmi tekitada mitmeti. Linnades eelkõige ausammaste ja ehitiste reostamisega. Samuti haiguste levitamisega, nagu salmonelloos, tuberkuloos, ornitoos. Maal viljapõldude või salvede rüüstamise ja reostamisega. Seepärast on kõigil parem, kui tuvide arvukus on väiksem ning viimasel ajal see ongi nii. Ja tegelikult on mütoloogilised kujutelmad tuvide kohta eelkõige positiivsed. Nii on arvatud, et tuvi on vaga lind, kelle liha ei tohi süüa. Samuti, et on hea, kui majas elutseb tuvi; et kui tuvi lendab vastu akent, toob see õnne; et hoonesse, kus tuvid pesitsevad, pikne ei löö; et tiirleva tuvi nägemine tähendab kirja saamist...

Muidugi on tuvid 20. sajandi kultuuripildis ka armastuse sümboliks, eriti piltpostkaartidel. Väljend "tuvikesed" on ju üheselt selge kõigile, küllap on tuttav sellenimeline telekomöödiasarigi.

Kodutuvi on selles suhtes eriline linnuliik, et lindude värvus võib tublisti varieeruda. Olgugi nad tavaliselt sinakashalli värvusega, leidub palju ka valgete, pruunide ja mustade põhitoonidega tuvisid. Enamasti on neil kõigil siiski valge pärani-puala, mustad pikivöödid tiibadel ning tiibade alapoolel leidub valgeid sulgi. Ja valged on ka nende munad, mida leidub pesas üldjuhul alati kaks. Sellest munapaarist poegade väljahaudumine võtab tuvimammal aega umbes kaks ja pool nädalat ning lapsed püsivad kodus veidi üle kuu. Misjärel alustavad nemadki igapäevast tuielu koos kõigi tuiilike argimuredega. Ja talvel on neid muresid kindlasti rohkem kui suvepoolaastal.

TÕELISED SUPERSTAARID.

ALLVIN
JA
KOOPAO 2
™

FESTI KEELES!

ALATES 25. DETSEMBRIST

FORUM CINEMAS

www.munkyourself.com

Alates ja detsember, The Muppets and Characters
TM & © 2001 Twentieth Century Fox Film Corporation. All rights reserved.
©2001 Twentieth Century Fox Film Corporation. All rights reserved.

vidévikju
saaga

NOORJKUM

STYRJAÐ EYRANAMENNTA
STYRJAÐ EYRANAMENNTA

"THE TWILIGHT SAGA - NEW MOON" A TEMPEL FILM PRODUCTION IN ASSOCIATION WITH AMPNET ENTERTAINMENT AND SUNSHINE ENTERTAINMENT KRISTEN STEWART ROBERT PATINKSON TAYLOR LUTNER ASLEY GREENE RASHLEIGH LEWINE
BILL BURKE PETER JACKSON MIKI BEER KEILAN LUTZ JACKSON RATHBONE ANNA KENDRICK MICHAEL SHEEN AND DANIELA FANNING JOSEPH MIDDLETON P.J. ALEXANDRE DESPLAT ALEXANDRA PATRICKS PETER LAURITZ
MUSIC BY JAMES NEWTON HOWE COSTUME DESIGNER BILL BARKERMAN EDITOR MARTY BOWEN EXECUTIVE PRODUCERS MARK ANGELO GUY OSCARY PRODUCED BY JAMES GUNDEL KAREN ROSENHEIT WRITTEN BY NEWMOON BY STEPHENIE MAYER DIRECTED BY MESSIA ROSENBERG PRODUCED BY GARY WELTZ

TM & © 2009

27.11.09

www.noorkjum.is

ACMEFILM
WWW.ACMEFILM.COM

Original Motion Picture Soundtrack
Available on CD and Digital Download
iTunes

Oma sulega

Milleks sõpra vaja on ?

Sõprust ei saa osta keegi, tuleb ainult olla veelgi lahkem, sõbralikum, "heam," vahel paita sõbra pead.

Kui sul endal meel on paha ja sa rääkida ei taha. Sõber kalliks on ju siis — sinult muremõtted viib.

Sõber pole ainult selleks: lohutajaks, abimeheks. Sõpradega olla koos — parim osa eluloost.

Kallist sõpra otsida võid kas või terve elu. Parimaks jääb ikka see, kes meeles lasteaiateelt.

6. KLASS

Ellen Anett Põldmaa Simunast

Midagi minust. Olen Ellen Anett Põldmaa. Elan Simunas ning õpin Simuna koolis 9.klassis. Mulle meeldib laulda, seda harrastan ma Virumaa tütarlastekooris, veel meeldib mulle mängida korvpalli ning tegelda paljude asjadega, millele aega jagub. Rohkem hakkasin ma kirjutama koolis 5. klassist, mil minu eesti keele ja kirjanduse õpetajaks sai õpetaja Krista Ustav.

SEST SIIN ELADA ON HÄÄ

Rändad siia-sinna sa — kõik meil käib nüüd rutuga. Meie väiksel Eestimaal väike ala rännata.

Õppida on siin meil hea, Tartus targaks saab me pea. Kõik ju tahaks minna sinna, kuigi kõik ei mahu linna.

Mõnel hoopis elutee viib neid kaugemale veel. Euroopa ootab, tulge kõik! Sinna pole kallid sõit.

Euroliitu riik meil kuulub, vene võimust Eesti tuuldub. Euroopasse on piirid lahti — mine vaata, kui on mahti.

Kodumaalt Euroopasse — päris kerge trikk on see. Näitad tollis ID- kaarti ja siis lennukisse saadki.

Kui sa sõidad sinna-siia, võid ju külakosti viia. Euroopasse viid Eesti pildid, või hoopis — vanaaegsed vildid.

Kui siis käinud, ilma näinud, tule vaata kodumaad. Kui sa tuled, siia jää, sest siin elada on hää.

7.KLASS

SEE LOSS EI SUIKU ENAM UNNE . .

NÜÜD MÕÖDA SADA AASTAT LÄINUD, KUI KEEGI POLE LOSSIS KÄINUD, SEST LOSSI RÕHUS VÕIMAS NEEDUS JA METSAS TIHEDAS TA PEITUS.

KUID ÜHEL PÄIKSELISEL PÄEVAL NÜÜD LOSSI LÄHISTELE LÄEVAD ÜKS HOBUNE JA KAUNIS PRINTS, KEL LÄIKIV MÕÖK JA VÕIMAS KILP.

PRINTS HAARAB OTSUSTAVALT MÕÕGA, ET TIHNIK RAIUDA VAID OMA TÖÕGA. TAL AEGA LÄEB, TA ÜSNA VÄSIND, KUID MISKI TÖÖTADA TAL KÄSIB.

KUI PRINTS SIIS LÕPUKS LOSSI JÕUAB JA MÄRKAB NEIDU, ELUTUT, TA KOHE TEMA JUURDE TÕTTAB NING TEDA VAIKSELT IMETLEB.

PRINTS HELLALT HABRAST NEIDU SUUDLEB JA ELU MUUTUB SILMAPILK, SEST LOSSIRAHVAS ELLU ÄRKAB JA KÜLALISTKI KOHE MÄRKAB.

JA MISKI POLE NII KUIS VAREM: KA NEIUL, ELUTUL, KÕIK JÄLLE NAGU PAREM. „OI, NÄGUS VÕÖRAS KES, OLED SA JA KUST SA TULED, SEST SINA MINU PÄÄSTJA OLED!“

KUI AEGA MÕÖDUNUD ON KUU, SIIS LOSSIS RAHVAMURD ON SUUR. PIDUPÄEV ON LOSSIS UHKE — PRUUT PEIU PILGUST ÕIDE PUHKEB.

NÜÜD PRINTS ON LOSSIS KUNINGAKS JA PRINTSESS KUNINGANNAKS, NEIL LAPSI PÄRIS MITU ON — TAAS ALGAB UUS JA RÕÕMUS ELURING.

KAS TEAD, MIS PUUDU UUES RIIGIS? NEED NEEDUS, KURJUS, PAHAMEEL! ON KÕIGIL HINGES KINDEL TUNNE — SEE LOSS EI SUIKU ENAM UNNE . . .

8.KLASS

Tuulutustiir ja targa taldrik

TUULUTAMINE ON ALATI TULEMUSLIK

Aasta lõpuks saab SAAK salve. Nii ka meil – 12 kuud TUULUTAMIST ja TIIRUTAMIST, iga ilmaga väljas värskes õhus! – on ka mõtted hästi liikuma viinud ja andnud külluslikult kaastöid. SUUR AITÄH aktiivsetele! Kõigi 4 üleskutse põhjal – joonistada ja kirjutada liikumisrõõmust, vahetunniliikumisest, oma kooliteettest ja metsas seenel- ja marjulkäimisest – anname välja suure **AASTA-PREEMIA Jõgeva Ühisgümnaasiumi 4B klassile** (Rando Koll, Mareeta Ojasaar, Ilja Kossarev, Triinu Margens, Lauri-Robert Indus, Margit Maide, Keiti Djakonova, Katarina Sei,

Kristiina Veskimäe Türitl

Aleksander Udentsov Jõgeva Ühisgümnaasiumist

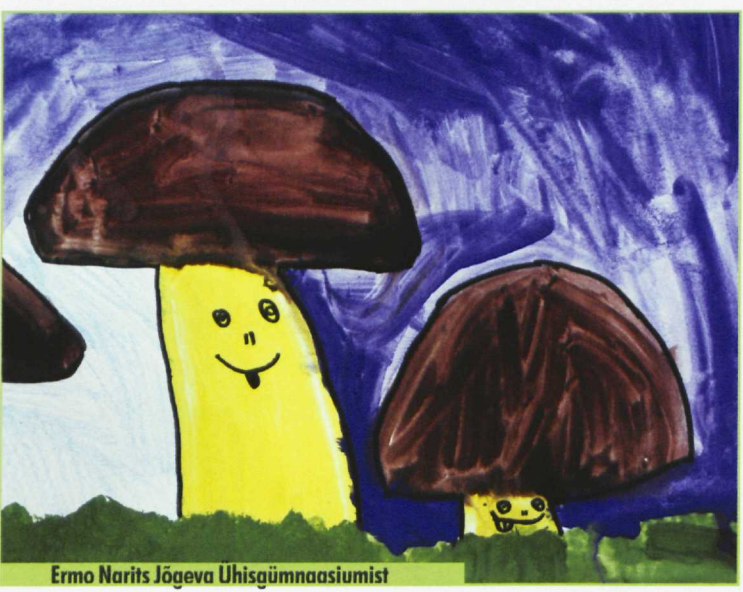
Marten Luhalaid Jõgeva Ühisgümnaasiumist

Kristiina Veskimäele ja Jõgeva Ühisgümnaasiumi 2A klassile (õpetaja Kirsti Soosaar). **Täname Tartu Lasteaeda Kannike. VIIMASE ÜLESANDE VASTUS:** Neist kõige C-vitamiinirikkam on Tellissaare-õun (vt. HL, november, lk 26).

SOOVIME SUUSATAMIS- ja UISUTAMISRÕÕMSAT TALVEAEGA* ehk NOBEJALGSET UUT AASTAT kõikidele!

Maire Sirel, Eesti SüdameLiit

Ermo Narits Jõgeva Ühisgümnaasiumist

Johanna Klaar, Andreas Õun, Martin Kull, Kenet-Henar Klement ja õpetaja Ilme Kraaner). /Auhind pildil/. **TÄNUPREEMIAID** seenel- ja marjulkäimise piltide-juttude eest kuuluvad:

* Tasub teada, et kui jääd või lund napib, tõuseb juba kärmest käimisest suur kasu!

NO NII. MIS MA SULLE
SIIS KINGIKSIN?
MA EI TEA.
AHAH. HEA KÜLL.
.....

värviija ▶

2 × täht ▶

Jaapani
rüütel,
sõja-aadlik... ja
kuulsus
Sri Lanka
Pärtel

aasta

kaua ...,
kaunikeneIvan
OravLeelo Tungal
esikohal
olija
kukkur-
karulähedal
elav isik
Mowgli söber
suur madu
väike lapspool
ringi
dia-
meetrit

▶ noot

India ...
Vaikne ...▶ Urmas
Kibuspuu
Rooma
number
501küsi
inglise
keeles

Ivi

tegutsemis-
iha

roll

Anne ▶

neljapäev

▶ ese

Los
Angeles

Priit

söber,
hea
kaaslane
Taavi

▶ küttekeha

Iti
minavasikast
vanem
lehma laps
▶ Ingelhamba...
tomati...
...pliiatsväike
oja
▶ aktsia-
selts▶ Valgevene
pealinnTürgi
pealinn▶ Ingo
Önne
üha ▶
Andres Ehin▶ Karksi-
Nuia
jälle ▶
Nord ▶
lama, lesi,
pikuta ▶
Kaire ▶
volt ▶▶ Erika ▶
linn Lõuna-
Eestis ▶
ehitus-
kunstnik ▶▶ vihma...
lange... ▶
Rünno ▶
küändmis-
riist ▶

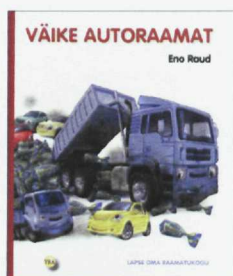
Parimaid palu jõuluvana kingikotti

Kui Sul on parajasti käsil jõuluvana kirjutamine, siis ära unusta soovida ka mõnda head raamatut! Raamatud ja heliplaadid on sellised kingitused, mis valmistavad rõõmu ka pärast pühi!

Hulk autosid kaante vahel

Eno Rava "Väike autoraamat" kuulub **TEA kirjastuse** sarja "Lapse oma raamatukogu" ja valmistab kindlasti eriti palju rõõmu neile, kellele meeldivad masinad. **Priit Rea** ilusaid värvipilte võivad vaadata ka need, kes veel tähti ei tunnegi.

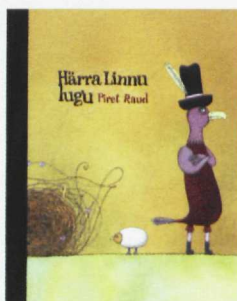
Nii mõnigi neist autodest on väheke veider, kuid seda põnevamaks asi läheb. Kes oskaks näiteks arvata, mis juhtub näiteks mõttehiiglasest piimaautoga?

Koos teiste autodega elas garaazis piimaauto, kes armastas vahetpidamata mõelda. See veidrik piimaauto ei lahkunud garaazist mitte kunagi. Kõik teised autod käisid iga päev tööl ja vedasid igasugu asju, kuid piimaauto ei läinud iialgi piima vedama. Ta vaid seisis garaazinurgas ja mõtles.

Isevärki härra Lind

Piret Rauda tunneme nii kunstniku kui ka kirjanikuna. Tema "Härra Linnu lugu", mis ilmus kirjastuse **Tammeraamat** vahendusel, pakub nii lugemis- kui ka vaatamisrõõmu. Kui Sul on aga ingliskeelseid sõpru, siis leiad kauplusest härra Linnu loo ka inglise keelde tõlgituna. Härra Lind on naljakas tegelane: tema nimelt ei tahaks üldse lind olla, vaid hoopis roosaks padjaks hakata.

Padi olla oli ootamatult mõnus. Padjad ei pea riingi sebima ega pesa ehitama, nad võivad segamatult laiselda. Kuid siis tuli Lehm ja istus härra Linnule peale.

Mis edasi juhtus, seda loe juba raamatust!

Palju toredaid tegelasi!

Andrus Kivirähk on leiutanud päris mitu laste lemmikut: näiteks Limpat ja Lottet tunnevad kõik eesti lapsed. Kõik olevused pole teadagi nii seiklus- ja leiutamishimulised kui Lotte ning igaühelst paksu raamatut teha ei anna, kuid mõne väikese jutu jagu on sekeldusi nii jopel kui soki-paaril, nii viineril, kartulil kui ka kakal. Kes neid lugusid teada tahab, see võtku kätte onu Andruse uus jutukogu „**Kaka ja kevad**“, mille andis välja kirjastus **Varrak**. Juttude juurde joonistas lõbusad kevadised (aga üldse mitte kakased) pildid **Heiki Ernits**. Kes arvab, et kakast kui tähtsusetust tegelasest ei tasuks üldse kirjutada, sellele võib lohutuseks öelda, et ka nimilool on vägagi õnnelik lõpp!

„Oh, mis te nüüd!“ punastas võilill. „Ma olen täitsa tavaline.“ „Üldsegi mitte!“ hüüdis kaka. „Uskuge mind – ma olen siin elanud juba terve aasta, aga nii kollast ja käharat võilille pole varem näinud! Teate mis – tulge mulle naiseks!“

Võilill punastas uuesti, aga oli nõus. Kohe peeti ka pulmad. Kaka ja võilill hakkasid koos elama. Nad armastasid teineteist väga ja kallistasid iga päev mitu korda, palju rohkem kui varblased.

Kas korstnapühkija toob õnne?

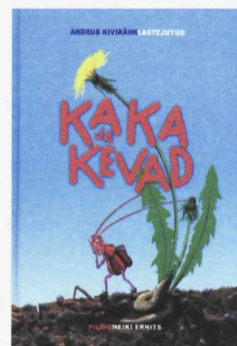
Kes elab ahju ja pliidiga korteris, see teab, et muidugi toob korstnapühkija õnne: kui ikka korsten on puhas, siis pole tulekahju vaja karta. Kuid kas vastab tõele, et kui korstnapühkijat märgates nõõbist kinni võtta, siis lähevad su soovid täide? Tirilinna laste meelest täituvad nõõbisovoid ka mundrimehi kohates. Tirilinna leitaja **Aino Pervik** ei lase oma tegelastel igavust tunda ja kunstnik **Anu Kalm**, kes illustreeris varasemadki **Tirilinna lood**, joonistas ka uuele raamatule lahedad pildid. Raamatu „**Kui sa näed korstnapühkijat**“ andis välja kirjastus **Tammerraamat**.

„Igaüks peab nägema kolme mundrimeest,“ ütles Reti. „Ära unusta, et ühe soovi täideminekuks on vaja näha kolme mundrimeest.“

„See teeb kokku viis korda kolm,“ ütles Jüri. „Palju see on?“ „Vähemalt kümme,“ arvas Max.

„Loll,“ ütles Jaap. „Ikka rohkem kui kümme. Vähemalt kolmkümmend.“

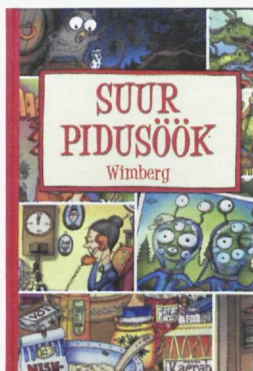
Lapsed vaatasid nõutult üksteisele otsa. Leida Tirilinna tänavatelt kolmkümmend mundrimeest oli täiesti lootusetu.

Pidusöögid metsas ja majas

Maalehe Kirjastuse avaldatud **Wimbergi** raamat „Suur pidusöök“

on küll jutukogu, kuid ei maksa arvata, et selle järgi ei saa süüa teha! Saab küll! Kui jõuad järjega viimase looni, siis pane aga pliit sooja, sest kirjanik kirjeldab üksikasjaliselt seda, kuidas üks tubli pereisa oma lapsed kokkama paneb, ning kindluse mõttes lisab Wimberg raamatu lõppu ka kaerapätsikeste retsepti. Nii saad ennast tunda peaaegu et sellesama raamatu tegelasena. Enne nimilooni jõudmist saad aga tutvust teha metsa eksinud lehma, musikaalse kanapoja, süleorava Mutexi ja paljude teiste muhedate tegelastega „Suurele pidusöögile“ joonistas kenad kirevad pildid **Anni Mäger**.

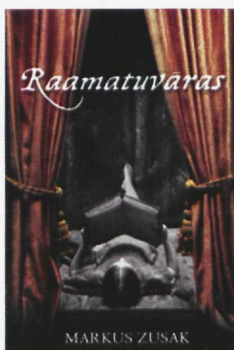
* * *

Elas kord Võrtsjärve lähedal kanapoeg, kes oskas laulda ooperiaariaid. Aaria on selline ilus pikk laul ooperis ja selle laulmine ei ole sugugi mitte lihtsalt suu lahti tegemine. Aga see kanapoeg laulis neid, nii et lust oli kuulata. Tal oli palju ödesid-vendi, kuid keegi neist ei osanud muud kui ainult siutsuda, nagu üldiselt tibudel ongi kombeks olnud. Seetõttu imestasid nad väga, et üks nende seast oskab laulda ooperiaariaid.

Sõnad päästavad hingi

Austraalia kirjaniku **Markus Zusaki** „Raamatuvaras“ on mõeldud noortele ja ka täiskasvanutele.

Kirjastus **Draakon & Kuu** eelistabki selliseid teoseid, mis pakuvad mõtlemist kõigile. Zusaki raamat pälvis 2007. aastal **Michael L. Printz Award Honor Book** tiitli ja on olnud 113 nädalat järjest **New York Times bestseller**, noorte raamatute nimekirjas esikohal. Eesti keelde on raamatu tõlkinud **Epp Aareleid-Koop**. „Raamatuvarga“ tegevus toimub 1939. aastal Saksamaal. 9aastane Lieseli vanemad on viidud koonduslaagrisse ja tüdruku suurimaks varanduseks on raamatud, mida ta jagab pommirünnakute ajal naabritega. See on lugu sõnade jõust ja võimest inimhinge päästa. Loo jutustajaks on aga süнге tegelane – Surm, millest on tingitud ka raamatu kummali-ne stiil.

* * *

Kõigepealt värvid.
Seejärel inimesed.
Tavaliselt näen ma asju sedasi.
Või vähemalt nii ma püüan neid näha.

Isemoodi Emily

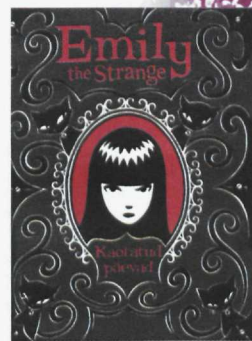
Ka **Rob Regeri** ja **Jessica Gruneri** raamat „Emily the Strange. Kaotatud päevad“, mille on tõlkinud **Bibi Raid** ja kirjastanud **Pegasus**, on kummali-ne ja põnev teos neile, kes oskavad lugu pidada huvitavast stiilist ja mitte just igapäevastest tegelaskujudest.

Muide, raamatu nimikangelase Emily elulaadil ja riietuselgi on rohkesti jälgendajaid, kelle jaoks on loodud juba rahvusvaheline kaubamärk ja kodulehekül: <http://www.emilystrange.com/>

Mustade pikkade juustega, alati musta kleiti kandev ja kasse armastav Emily väidab, et on mälu kaotanud, ning see tekitab juba raamatu alguses üksjagu põnevust.

* * *

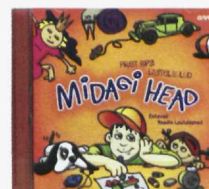
Kondasin Blackrocki tänavail ja otsisin vihjeid selle kohta, miks ma siin olen. Miski ei tundunud mulle tuttav. Ei ole minu pildiga KADUNUD-plakateid ega otsijatesalku. Mind lihtsalt vaadatakse imelikult. See tekitab minus kahtluse, et äkki ma saatsin siin linnas midagi häbiväärset korda, enne kui mälu kaotasin.

Jõuluaeg on lauluaeg!

Kuigi jõuluvana ootab igalt lapselt ikka oma laulu, võib ta mõnikord – näiteks kui su nina on nohus ja kurk valus – leppida ka plaadilt kõlavate paladega. Ja neid on õnneks ilmunud õige mitu.

Helilooja **Piret Ripsi** lastelaule võib kuulata kahelt plaadilt: „Imelaps“ kannab endas samanimelise muusikali etteasteid ja „Midagi head“ pakub toremaid laule **Eesti Raadio Laululaste** ettekandes. Mõlemal CD-l on ka laulude fonogramm, nii et saad koos ansambliga ka ise esineda. Jõulukontsert missugune!

Venno Loosaarel on nii mõndagi!

Kes siis **Venno Loosaart** ei tea! Ühtviisi hästi oskab ta laulda, näidelda, telesaateid juhtida ja koguni laulegi luua. Seda sorti mehel on kindla peale palju sõpru, ning mitmed neist löid Vennoga kampa uue plaadi „Minul on“ tegemisel. Kes neist sõpradest on vanim, see vajab veel selgitamist, kuid noorim on kindlasti 3aastane **Elenor Traute**. Laule esitavad **Birgit Õigemeel, Koit Toome, Gerli Padar, Ines, Lenna Kuurmaa** ja paljud teised staarid. Plaadilt leiab lisaks lauludele ka luuletusi ja laulunoote.

Jõululaternad

Poes on nii hulgaliselt jõuluehteid, et raske on otsustada, mida osta. Ehi sellel aastal kuusk esivanemate kombel omatehtud ehetege. Kõige lihtsam on valmistada kaunistuseks väikesi kingipakikesi. Selleks paki hästi korralikult ühesuurused imeväikesed karbikesed sätendavatesse pakkepaberitesse, seo kinni dekoratiivsete paelakestega – ja toredad kuuseehed ongi valmis.

Hästi mõjuvad kuusel ka jõululaternad. Kõige jõulupärasemad on punased, kuid sa võid kasutada ka muud värvi kattepapereid. Kuuselaternate valmistamiseks sobivad väikesed silmatilkade karbid. Karbi vastandkülgedele kleebi kuldseid või hõbedaseid ristkülikuid, mis on nagu valgustatud laternaklaasid. Nendele liimi lisaks veel peenikesed laternavärvi diagonaalribad. Peale kleebi sang ja latern ongi valmis.

Kauneid jõulupühi ja lõbusat koolivaheaega!

Lully Gustavson

Kas saame kokku 1000 NUKKU?

käpiknukud näpunukud, marionetid, lauateatri nukud

**KUTSUME KÕIKI MEISTERDAMA TEATRINUKKE SUURE
"1000 NUKU" RÄNDNÄITUSE JAOKSI!**

Nurmenuku raamatukogu (Ehitajate tee 109a/2) on juba valmis nukke vastu võtma.

Raamatukogusse saadetud nukkudest hakatakse näitust koostama 2009.a lõpus. Näitus täieneb pidevalt ja Nurmenuku raamatukogus saab nukke vaadata kuni 1. maini 2010.

2010. aasta suvel jõuab näitus Lastemuuseumisse, sügis-talvel aeg läheb rändama eesti nukuteatritesse.

Lisainfo www.keesraamatukogu.ee/lasteleht,
www.linnamuuseum.ee/lastemuuseum

Harry Gustavsoni Pereteater

Tallinna Keskraamatukogu

Lastemuuseum

UNIMA Eesti Keskus

“Kokka ise”

Võrratu jõuluaeg on kätte jõudnud. See tähendab lumist ilma (hea õnne korral), armsaid jõululaule, lumesõda ning muidugi maitsvaid jõulutoite. Pakun välja ühe suussulava šokolaadikoogi retsepti, mida pole tegelikult üldse raske valmistada. Nii et pane köögis jõulumuusika mängima, seo põll ette, kääri käised üles ning asu seda jõulumaigulist maiust valmistama.

Piparkoogimaitseline šokolaadikook

Vaja läheb:

- 2 kruusi nisujahu
- 5 supilusikatäit kakaopulbrit (nt. Nesquik)
- 2 teelusikatäit piparkoogimaitseainet (Santa Maria)
- 2 teelusikatäit küpsetuspulbrit
- 4 supilusikatäit suhkrut
- 1,5 kruusi külma vett
- Peaaegu pool kruusi toiduõli
- 1 tahvel Kalevi tumedat šokolaadi (kirsi või vaarika)
- Kaunistuseks rosinaid šokolaadis ning kookoshelbeid

Kõigepealt pane ahi sooja, valides kuumuseks 200 °C. Seejärel võta üks suurem kauss ning vala sinna kõik kuivad ained (jahu, kakaopulber, piparkoogimaitseaine, küpsetuspulber ning suhkur). Sega kõik väga hoolikalt läbi. Seejärel vala sinna hulka külm vesi ja õli ning sega veel hoolikamalt, kuni tekib ühtlane poolvedel mass. Nüüd võta ahjuvorm ning määri see õliga kokku. Vala kogu tainas sinna sisse. Nüüd peaks ahi juba üsna kuum olema. Lükka vorm ahju ning küpseta 40 minutit 200 °C juures.

NB! Soovitan kutsuda mõne vanema pereliikme appi, kui

kuuma ahjuga tegemist teed, ja kindlasti kasutada pajalappi või kindaid.

Kuni kook ahjus küpseb, valmista glasuur. Selleks võta kastrul ning pane sinna tükeldatuna terve šokolaaditahvel (kui oled eriti maiasmokk, võid lausa kaks tahvlit glasuuriks teha). Lisa ka imepisike tõrts vett, õli ning natuke suhkrut. Pane kastrul keskmise kuumusega pliidiplaadile ning näed, et varsti hakkab šokolaad sulama. Sega hoolikalt senikaua, kuni tükid on muutunud ühtlaseks glasuuriks. Võta kastrul tulelt. Kui 40 minutit on möödas ning kook valmis, keera ahjul kuumus kinni ja võta kook välja. Vala nüüd peale glasuur ning silu supilusikaga ühtlaseks. Kaunistada võid rosinatega šokolaad ja kookoshelvestega. Kasuta oma fantaasiat. Võid koogil 10-15 minutit jahtuda lasta ning seejärel lase hea maitsta!

Teiseks retseptiks on ahjukartulid. Kõlavad küll lihtsalt, aga kui päris aus olla, siis mina õppisin õigeid ahjukartuleid alles mõni aeg tagasi valmistama. Nipp on selles, et vett ei tohi lisada, vaid ainult õli. Siis tulevad eriti mõnusad ja krõbedad kartulid. Igati jõulusobilik toit! Kui oled suurem köögiviljasõber, võid koos kartulitega ahjuvormi panna ka paksemaid porgandirattaid, sibulaid või midagi muud meelepärast.

Ahjukartulid

Vaja läheb:

- 2 kilogrammi kartuleid
- Õli, soola ja pipart

Pane taas ahi sooja 200 °C juurde. Sellal, kui ahi soojeneb, pese ja koori kartulid. (Võid pere või sõbrad appi kutsuda, on lõbusam!) Seejärel lõika kartulid pooleks ning pane need ahjuvormi, lisades parajalt palju õli ning vastavalt maitsele soola ja pipart. Sega kätega kõik segamini, et kartul ilusasti õli ja maitseainetega kokku saaks. Kui ahi on juba kuum, lükka vorm ahju ning küpseta kartuleid umbes 50 minutit 200 °C juures. Söö niisama või näiteks keetsupi ja värskel salatiga.

Paotame postkasti, kus ootab oma järke mitmeid Hea Lapse ja Suure Laste Raamatuklubi koolislängi kogumise võistlusele saabunud kirjatükke. Tudulinna Põhikooli 6. – 7. klassi kirjandusringi juhendaja, õpetaja Regina Urb rõõmustas Triibu-Liinet „kuuli“ saadetisega, millest kohe teiegi, head sõbrad ja sugulased, osa saate!

Heatahtlik hinnang koolikaaslaste kohta:

bestikas, dudi, jorss, künamütsike, minimenid, piff, pliks, sõps, sümpaatne puravik, tüüd (düüd)

Halvustav:

beib, pubekas, emo, jolp, kõõrik, pilukas, reidipepu, sekso, tatikas, tatt, tont, tsikk, tüüp, prill, tukapede

Üsna negatiivne hinnang:

ajukäábik, idikas, jolp, lohk, niru, pelmeen, pikkade juhtmetega, rott, rõve, sooda, toru, tumba, tont, totu, tümüffel, udu

VAIMUSTUS:

elulahe, hüpersuper, irt, jipii, kuul, lahe, lavin, mega, mõnna, norm, nummi, nunnu, oki-toki, ruulib täiega, sjuuper, sürr, šeff, tsill, vau, viimase peal, äge, näksa

TERVITUS:

jou, sau, tsau, hai, hei, ciau, jouks, jõuks

HÜVASTIJÄTT:

bai, jou, ma minema, nägudeni, pakaa, tsau

Jõuks, slängi- mängugäng!

MINE ÄRA:

bai-bai, go minema, haihtu minema, haise ära, head aega, kao ära, laku talda, laku varvast, lenda minema, pane pauk kinni, pane põlema, pörka minema, tee kaabet, tõmba lesta, tõmba minema, tõmba uttu, uju ära, veni kiiremini, ära plõksi

IGAV:

jamps, kamm, mõttetu, niru, nõme, narakas, näru, pläma, sakib täiega

EI HUVITA:

kama, kopp ees, pohh pole, puhken, pohlad, poogen, savi, siiber, suva

VÄGA PALJU:

ilgelt, julmalt, jummit, norm, sitaks, suht, täiega, ullult, vabsee, üllilt

VÄHE, NAPILT:

napikas, nats, natsa, tsipa, tipa, tiba, veits

KOOL:

avalik mokalaat (õpetajate tuba), gardekas, kemp, looma-aed, peldik, peller, piinapink, rams (raamatukogu), vets, öökla, 45 min närvikõdi (tund)

KOOLITARBED:

harilik, jutipulk, korakas, kustukas, kärtsud, lapakas, märss, pastakas, seljakas, sirks, tintekas, vilts, õlakas

HEA ÕPILANE:

botaanik, einstein, geenius, kõrvits, käbi, megaaju, proff, taibu, tarkur, tuupur

INIMESED KOOLIS:

dire, dirts, klassijuss, korakas, õps

TUNNIVÄLINE TEGEVUS:

hängima, klatsima, krohvima, musa kuulama, mussi tegema, noklema, rallima, sebima, smämmima, spiikima, surfama, tsillima

VEEL TEGEVUSI:

emotsema, kitse panema (kaebama), käpla/käna panema (kukkuma), lutti saama (kaotama), nuusima, poppi panema, rotti /piistu panema (varastama), stressama, tillikas, tõmba kortsu (tee ruumi), tunga saama (petta saama), öökima, ülbama

JALANÕUD:

juustud, kaunad, kontsakad, kummarid, plätud, slipponid, kuulid, vantsid, vantsikad, varbavahed, varbakad, varbavahe-juustud

TELEFON:

hella, junn, klapikas, kõlla, kõntsa (kõneae), luts, messi, mobla, mopl, pann, tee tüssu (vastamata kõne), telfa, telliskivi, vastakas

RIIDESEMED:

dressikas, karvakas, kukekad, käpp(kootud nokkmüts), liibukad, lühkarid, nokats, pusa, prükkarimüts, rinnakad, soksid, stringipluus, tilukad, trussarid, tässakas (T-särk), varbakad

MUUSIKA:

bänd, empekas, kidra, kõllid, kõrvakad, muss, musa, makk, siidii, sumpsid, tümps

SOENG:

juustupulgad, kiilakas, kiiver, kohuke, laulusuled, lokilamas, nuustik, parukas, pott, punk, rasvapulgad, sonks, takud

ARVUTIKEEL:

dvj (olgu), fun (naljakas), irv(w) (naljakas), ikke (ikka), jamps (igav), jep, kobe (kenaj), kle (kuule), krt (kurat), lahe face (ilus nägu), lahe pic (ilus pilt), LOL, mhm (jaa), mkm (ei), mnjhh (nõusolek), nh (noh), n (niisama), njunzaa (armas), nujhh, oke (olgu), olks (olgu), omg (oh mu jumal!), rimakas (rumal), suht, thanks, thänkx, tnx, ty (tänan), yeap (jah), yeah, 2 (ä), 6 (õ)

VARIA:

bussikas (bussijaam), digikas, enivei, ei vinna (ei viitsi) fain, feik (vale, võlts), feil, feimima (populaarsust koguma), ketivenitaja (jalgrattur), klää (kuule), kronts, lastekas (lasteaed), mark olla (häbi), mis möllad?/mis mässad? (mida teed?), mällama (mäletama), mällar (mäluauk), nuub (nõrk, algaja), omk (oh mu jumal), orbik (õnnetu), omas mullis, piis!, sai pulli, ära pabla (ära pabista), teelt, tehti kino, välja (välimus)

Välgatusi vahetunnist

Cilla: Hai!

Tiit: Yõu!

Elli: Kuidas klassiõhtu oli?

Cilla: Noh, suht tsill.

Tiit: Sjuuper...täitsa mega.

Elli: Poiste kostad olid ägedad. Suht kuulid beibed. (Klassiõhtul olid poisid end tütarlasteks riietanud.)

Ott: Vitali parukas oli seff.

Tiit: Olegil olid kontsakad ja nunnu roosa seelik ja eriti änska lipsuke peas.

Cilla: Anna ja Nele tantsisid nagu nõmedikud!

Tiit: Noup, teglt oli terve õhtu jummit mõnna.

Elli: Musa oli norm. Selle järgi oli hea tantsida.

Ott: Toidud olid megahead, eriti Karmeni salat.

Tiit: Viimane mäng oli ilgelt elulahe. Klassiõhtu oleks võind kauem kesta.

Käisime pühapäeval šoppamas, vaatasime änksasid rinnakaid ja strinkse. Kohtasime seal nunzasid kutte, kes valisid ka endale trussareid. Üks jorss oli kõige kobedam. Nii nummi! Tal olid seljas tagi ja rohekad kitsad teksad, ta sonks oli nagu punksil. Pärast luukisime lahedaids kontsakaid ja kuule slipponeid. Meil oli 2 tuhki, et omale asju osta. Ostsime hullult pusasid ja topikaid. Mulle meeldisid rohkem rohelised ja mustad topid, üks oli täitsa sürr: mulle päris mini. Nende asjade peale kulus meil ullult raha, tervelt 800 krontsi ja nii jäigi meil rahakas kõhnaks.

Kert: Sau, dudi, mis tsillid?

Harri: You, kirran reffi ekskursist. Ise?

Kert: Kuule, tüüd, ma nägu kärvan igavusse.

Harri: Sul on ju inka kodukas kodus. Minu jaoks oli see ülesanne jama, aga siiski mingi ime läbi tegin ära. Äkki tõmbad oma kodukale järele?

Kert: Fain, sest ma ei taha inka testis feilida.

Harri: Vahetundi on veel 5 mintsu, jõuad vä?

Kert: Tüüd, ma jõuan küll nagu.

Silver: Jõuks, kuule, mis teed?

Roomek: Tsau jah. Niisama, aga ise?

Silver: Nojah, midagi erilist. Mällad, Eva käis eile ekskursioonil käna.

Roomek: He-he! On alles koba! Aga jah, ilm oli ka ju selline sitaks porine ja märg.

Silver: Kuda film oli ka sinu arust?

Roomek: Ah suht änska oli. Need väikesed hiired, kes kõigegea nõus olid, olid nii nummid.

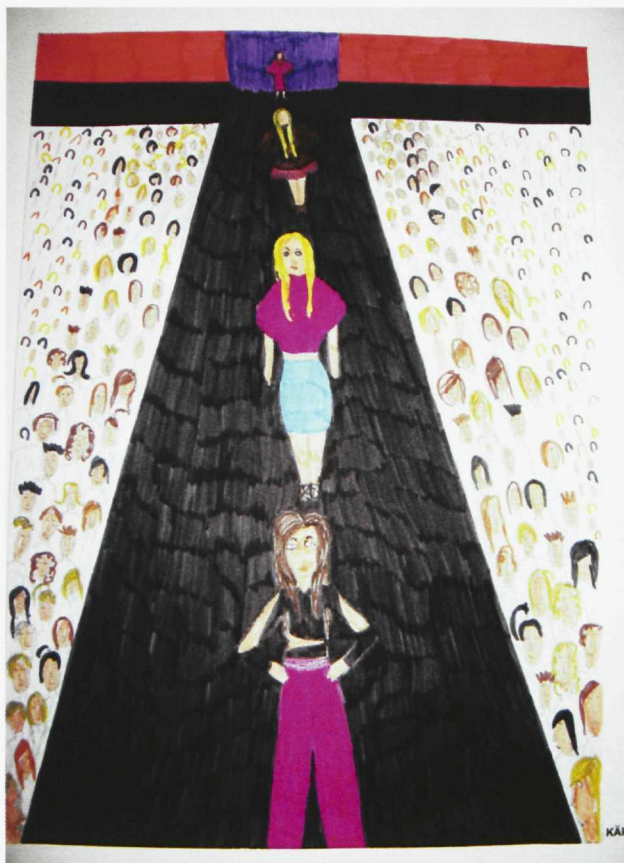
Silver: Jah, ja see karvapallist peerukott, see oli ka ullult lahe.

Roomek: Üldse oli normilt lahe film. Aga kas meil on täna aika?

Silver: Ei usu, ja tore on, see nii kretiin tund.

Roomek: Ongi. Efka tegi mulle eile tüssaka, aga ma ei tea, mis ta tahtis, sest ma ei saand tagasi helistada. Mul pole kõntsi.

Silver: Lähme esta klassi ja vaatame, kas korrakas tõmbab kituma ka vä.

Ülla-ülla!

Jõulukuu on alanud. Küllap istub jõuluvana praegu küdeva kamina ees ja loeb, prillid ninal ning sõnaraamatud põlvedel, kõigi maade laste kirju. Päkapihud käivad ringi ning torisevad: „No küll need jõulud on ikka viimasel ajal kommertslikuks kätte läinud! Muudkui soovitakse aina rohkem kingitusi saada, ja üha kallimaid asju! Kui meie veel noored olime...”

Edasi pole vist mõtet pajatada: küllap olete ise suurte inimeste suust samasugust juttu kuulnud. Aga oma tõetera on selles jutus ikka ka: nimelt tuleb jõuluõhtul üha harvemini ette seda, et kingitused valmistavad saajatele ÜLLATUSI! Sest kui kord on elektriautot soovitud, siis enamasti see ka saadakse, ja sama asi on uiskude, kelkude ning muu kraamiga. Või äkki on Sinu elus, hea lugeja – olgu siis jõuluõhtul, sünnipäeval või ka muul ajal –, siiski ette tulnud ka mõni üllatus? Üllatuste seas, teadagi, on nii häid kui ka halbu, ja meelde jäävad ju mõlemad...

Meie seekordseks teemaks ongi ÜLLATUS! Kirjuta ja joonista meile sellest, missuguse üllatuse osaliseks oled ise saanud või millise üllatuse oled teistele valmistanud!

Ootame kirjatükke ja joonistusi hiljemalt **5. jaanuariks 2010!**

Parimatele üllatajatele auhinnaks Rimonnelt...

ei noh, jäägu see teile esialgu üllatuseks!

Barbie

RAHMU

1999. aastal - 2000. aastal

igal aastal üks ja see sama:
ikka pean mina pöder olema!
saju lubasid, et sellel
aastal on kõik teisiti...!

aga oligi ju.....
lund ei olnud peaaegu
üldse, said vähemalt
korraliku trenni!!!!!!

Kelli Põhn Märijamaa Kunstikoolist

Paetisme

- ☹ Saia kangi alt leiti meesterahvas, kes oli kringliks külmunud.
- 🐼 Kunstimuseumist viisid vargad hinnalise maali. Politsei juurdlust ei alustanud, põhjendades, et kunst kuulub rahvale.
- ☹ Bussis tabati kaks jänest. Ilmselt olid jänkud metsateelt ära eksinud.

- ☹ Politsei pidas kinni karupükstes meesterahva, kes oli naabertalus meevargil käinud.
- 🐼 Kaduma läinud hulkuv koeraomanik.
- ☹ Koer on inimese sõber sellepärast, et mõlemad armastavad koerustükke teha.
- ☹ Miks me kasutame ladina tähestikku, kui kirjutame eesti keeles?

Väike oravalugemisesalm

Kaks oravat puu otsas,
kaks oravat puu all.
Üks orav maha potsas
ja nüüd on all neid kolm.

- 🐼 Sünoptikud teavad alati, kust poolt tuul puhub.
- ☹ Vajatakse kiiresti majahoidjat. Maja varisemise ohus.
- ☹ Ilmataadi sõnul pole lähiajal meile külmaeite oodata.
- 🐼 Leierkast on muusikainstrument, millel mängitakse leierdatud muusikat.
- ☹ Vaikimine on nõusolek, rääkimine koosolek.
- ☹ Mida kõrgemalt kukud, seda kauem lendad.
- 🐼 Eesti majandus on sellepärast põhjas, et koolis saadakse põhjapanevaid teadmisi.
- ☹ Vaestele saabub müügile sülearvelaud.

Tõlkes lõbusamaks läinud laused

- ☹ Ma kasvasin väga vaeses peres, nii et isegi vikerkaar oli mustvalge.
- 🐼 Mille eest ta mind löi, ma ei tea. Mille eest mina teda löin, teab ta väga hästi.
- ☹ Ma ei valda ühtegi keelt peale enda oma.
- ☹ Lift ei tööta ükski millise kuupäevani.
- 🐼 Seoses uue sauna ehituse jätkamisega on vana saun suletud.
- ☹ Kauplus kolis uude kauplusse.
- ☹ Esimese salongi reisijate tualett asub lennuki ees.
- 🐼 Kauplus töötab ööpäevaringselt kella 8 – 20-ni.
- ☹ Paadisadamasse vajatakse direktorit. Kõigis küsimustes pöörduda valvuri poole.
- ☹ Töötasin tõlgina. Võõrkeeli ei valda.
- 🐼 Kallid loomaaiakülalised, ärge toitke loomi! Kui teil on toit kaasa võetud, siis andke see valvurile.
- ☹ Kaevurid alustasid näljastreiki, kuna nälgisid.
- ☹ Lennujaamas teade: võtame teie pagasi ja saadame selle igasse suunda.
- 🐼 Lubage teie lehe kaudu õnnitleda mind minu sünnipäeva puhul.
- ☹ Juba teist korda jäin tööle hiljaks sellepärast, et ei jõudnud õigeks ajaks tööle.
- ☹ Ajapuuduse tõttu räägin mõtlematult.
- 🐼 Ma tean palju, kuid mäletan vähe.
- ☹ Väga meeldis Moskva loomaaed. Puhkasime pojaga seal kaks nädalat.
- ☹ Linnades ei jätku õhku sellepärast, et õhk pumbatakse autokummidesse.
- 🐼 Selleks, et baleriinid ei peaks esinema kivistarvul, tuleks valida pikemad tantsijad.
- ☹ Tasuta juustu saavad ainult hiired.

„Alvin ja koopaoravad 2“

Sellist last ei ole lihtsalt olemas, kellele ei meeldiks oravad. Aga mis siis, kui need oravad veel kõikvõimalikke poplugusid laulda oskaksid? Või veelgi enam: mis siis, kui need oravad räägiksid sulaselges eesti keeles? Kõlab kui kinoskäik, millest on võimatu loobuda, eks ole?

Kõike seda saab näha alates esimesest jõulupühast, 25. detsembrist, eriti lustilises koguperekomöödias „Alvin ja koopaoravad 2“. Peategelasteks jällegi kolm oravavenda Alvin, Theodore ja Simon, kelle seiklustest suured ja väikesed kinosõbrad said osa kahe aasta eest, mil esimene osa vaatajaid rõõmustas. Nüüd on lauljakarjääri teinud pähklipurejad aga uute seikluste ees, kui nad peavad minema... tavalisse kooli, kus käivad täiesti tavalised õpilased. Edev Alvin arvab alguses, et kes saaks sellises kohas neid populaarsuselt ületada, ent võta näpust. Õige pea ilmuvad samasse paika ka kolm eriti nunnut oravaplikat, ning mis kõige hullem, ka nemad oskavad laulda! Millega see kõik lõpeb, seda saate näha juba kinosalis. Ja kes tahab, võib ka kaasa laulda! Ilusaid pühi ja toredate aastavahetust. Ning nagu ikka,

järgmise korra,
Kinokuju

Külmapealinnas särasid luuleteatrite tähed

Jõgevat kutsutakse küll (kunagise pakaserekordi tõttu) Külmapealinnaks, mistõttu seal on aastaringsest avatud koguni jõuluvana postkontor, kuid novembrikuiste luuleteatripäevade ajal oli seal soe nii päeval kui ka öhtutundidel. Eriti kuumaks läks õhk luuletaja mälestus- hetkedel Betti Alveri pargis, kus põles sadu suuri ja väikesi küünlaid. Iga luulefestivalist „Tähetund“ osavõtja süütas Jõgeval sündinud poetessi mälestuseks oma väikese valguselaigu. Luulepäevad toimusid Jõgeval juba seitsmeteistkümnendat

korda, ning tänavusel festivalil osales 25 näitetruppi üle kogu Eesti. Betti Alveri rikkalikust pärandist valisid korraldajad, **Jõgeva Gümnaasiumi õpetajad Lianne Saage-Vahur ja Maimu Valdmann**, seekord välja 5 luuletust, ning iga trupp võttis lavastamiseks-esitymiseks endale meelepärast, kusjuures etenduse pikkus ei tohtinud ületada 15 minutit.

Luule-etendused Jõgeva Kultuurikeskuses toimusid kahel päeval – 20. ja 21. novembril –, ja olid enamalt jaolt nii andekad, et žüriil oli auhindade jagamisega tükk tegemist. Aga kümme pead ikka kümme pead – pärast pikki arupidamisi ja vaidlusi selgitati võitjad siiski välja. Žüriisse ehk akadeemiasse kuulusid tänavu lavastaja **Jaak Allik** (žürii esimees), õpetaja **Karmen Aso**, näitlejad **Kersti Kreisman** ja **Üllar Saaremäe**, Eesti Harrastusteatri Liidu tegevjuht **Kristiina Oomer**, teleajakirjanik **Gerda Kordemets**, raadioajakirjanik **Tarmo Tiisler**, kultuuri-huviline arst **Kalle Piiskoppel** ning luuletajad **Elo Viiding** ja **Leelo Tungal**.

„Tähetunnist“ kõnelemiseks oleks vaja rohkem lehekülgi kui meie ajakirjas leida, seepärast piirdume seekord auhinnatute nimetamisega.

GRAND PRIX pälvis **Aseri Keskkooli** trupp „**Kirdekad**“ (juhendaja **Luule Varinurm**). **Laureaadi** tiitli osaliseks said **Rakvere Linnanoores Näitetrupp** (juhendaja **Tiina Rumm**), **Saaremaa Ühisgümnaasiumi „Krevera“** (juhendaja **Rita Ilves**) ja **Jõgeva Gümnaasiumi „Liblikapüüdja“** (juhendaja **Lianne Saage-Vahur**).

Parim lavastaja oli **Saima Kallionsivu** Kuusalu Keskkoolist, parim naisnäitleja **Hebe Paas** Jõgeva Gümnaasiumi „Liblikapüüdjast“, parim meesnäitleja **RINGO RAMUL** Rakvere Gümnaasiumi Teatriansamblist.

Näitlejapreemiade vääriliseks tunnistati veel **Georg Logins** Aseri Keskkoolist, **Lauri Mäesepp** Rakvere Gümnaasiumist, **Rainer Werner Samolberg** Keila Koolist, **Mari-Ann Kalavus** Torma Huvikojast, **Kleer Keret Tali** Kehra Gümnaasiumist ja **Jane Napp** Rakvere Linnanoores Näitetrupist.

Eripreemiad said žüriilt Lilleküla Gümnaasiumi „Kruvikeera- ja“ lavastaja **Andres Ande Jakovlev**, Tallinna 32. Keskkooli trupp „**Ruubiku Kuubik**“, **Noorte Teatritehase** trupp **Oliver Taul**, **Tarvastu Gümnaasiumi kooliteater**, **KutiMuti Studio**, **AVE VITA!** näitetrupi juhendaja **Ave Alavainu**, **Martin Junna** Lilleküla Gümnaasiumist, **Kolga „Kohal-olijad“**, Viimsi Keskkooli näitering **K.O.K.K.** ning **Keila Kooli „Roheline kass“**.

Kogemuste ja elamuste poolest said kindla peale rikkamaks kõik osalised – ka need, kelle auhinnasadu seisab ees veel järgmistel „Tähetunni“ festivalidel. Kui teie koolis luuleteatrit veel ei ole, siis oleks praegu õige aeg sellega algust teha! Igahel on kord oma tähetund!

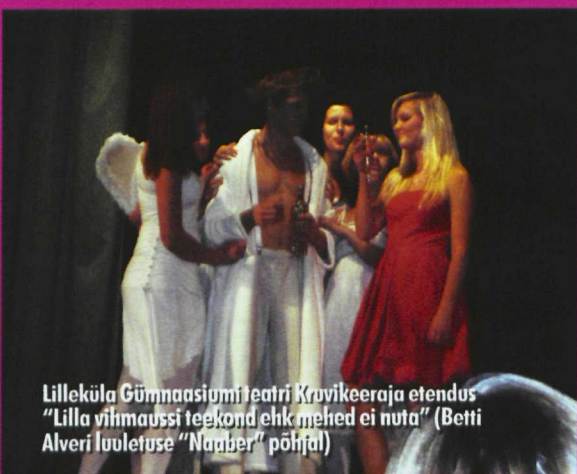

Grand Prix - Aseri Keskkooli etendus „Kirdekad“ ja „Vaalu“.

Rakvere Gümnaasiumi Teatriansambli etendus „Pidu katku ajal ehk kuradile mingu mure“.

Lilleküla Gümnaasiumi teatri Kruvikeera etendus „Lilla vilhmaussi teekond ehk mehed ei nuta“ (Betti Alveri luuletuse „Naaber“ põhjal)

Saaremaa Ühisgümnaasiumi „Krevera“ etendus „Kuidas seda lavastada?“

Näomaalingud

Võta švamm ja helesinine värv, nagu lumekuningannadel. Tee švamm märjaks ja kanna vajutavate liigutustega värv ette näidatud kujul peale.

Nüüd võta kas teine švamm või sama švammi teine serv ja lilla värv. Lisa värvi kaartele ja hajuta sinise värviga kokku.

Võta hõbedane värv ja anna oma maalingule ruumilisust juurde. Hajuta kordamööda tupsutades sinine ja hõbedane värv kokku.

Pintsliga lisa kogu maalingule sädelust, see hakkab valguse käes ilusti särama.

Võta pintsel ja valge värv ning joonista maalingule täpikesi, tähekesi ja lainelisi jooni.

Ongi valmis! Sellise maalinguga võid vabalt jõuluvanale salmi lugeda.

Näomaaling

Kadri- ja mardisandid on oma jooksud ära jooksnud ja nüüd võib hakata rahus jõule ootama. Kindlasti käivad juba päkapikudki ringi ning vahel tahad ka ise nende moodi olla ja oma sõpradele rõõmu tegemiseks kommi jagada. Seekord aga ei õpeta ma, kuidas ennast päkapikuks teha, sest punapõsksed lapsed on juba niigi nende moodi. Näitan hoopis, mismoodi kaunistada ennast tavapäraest jõulumaalingutest veidi erinevalt – nimelt ei kasuta me üldse punast ja rohelist, mis on jõulude tunnusevärvid.

Iris Müntel

Valikut minu tehtud töödest saab näha aadressil www.irisgrimm.net

Vello Sotamets

THE EVERLY BROTHERS

Everly-vennad, 1937 sündinud **Isaac Donald** ja kaks aastat noorem **Philip**, moodustasid enne biitlile võimuletulekut *rock 'n' rolli*-ajastu ühe menukaima lauluansambli. Nad olid Buddy Holly kõrval kesksed kujud nn. "rock 'n' rolli valges harus". Nende meloodikat ja harmooniagat täis suurepärase ansambli laul oli eeskujuks ja uurimisobjektiks paljudele hilisematele duettidele: John Lennon ja Paul McCartney, Simon & Garfunkel, Peter & Gordon, aga ka ansambelite The Beach Boys, The Byrds, The Hollies ja The Mamas & The Papas. Kui Little Richardi hääl kraapis nagu

raspel, siis Everlyte kooslaul sahises kui peenliivapaber. Phil laulis veidi kõrgemalt, sametiselt võrgutavalt, Don jälle pisut madalamalt ja kähedamalt. The Everly Brothers näitas kuulajale, et *rock 'n' roll* ei pruugi tingimata olla lärmakas ja brutaalne, vaid võib olla ka pehme ja meloodiline, samas siiski erinev kliistrisarnasest mooride-vaaride lööklaulust. Everlyd ülistasid oma lauludes armastust sama põikpäiselt kui Buddy Holly. Nad otsekui objektiveerisid armastust, tehes sellest aate või idee. Oma lauludes olid nad unistajad. Everlyd ei lõõritanud uhkeldavalt mõnest lehtsabast ega nuuksunud ingli järele. Nad laulsid sellest tähtsaimast inimsuhtest kas avalikult solvunuina või energiliselt võidukaina. Nende usus armastusse ei olnud naiivsust. Everlyd näitasid, et bänd – see TÕELINE ANSAMBEL – on alati midagi enam kui üksikute osade summa.

The Everly Brothersi karjäär ei alanud juhuslikult. Nende kodulinnas Brownis tuntud kantriartistidest vanemate õlul olid kohalikus raadiojaamas igahommikused pooleturnised saated, kus koos isa-emaga tuli studios istuda ka lastel. Kui Don sai seitsmeks, sai temagi pühapäeva hommikuti oma veerandtunnise raadiosaate "The Little Donnie Show". Kui 50ndate algul murdis sisse televisioon, õeldi Everlytele tööleping üles. Muusikast nakatunud Don ja Phil otsustasid pakkuda oma andeid kantrimekas Nashville'is. Algas ei töotanud midagi head. Siis aga tuli appi poiste isa Ike, kes

tundis produtsenti ja kitarristi Chet Atkinsit. See lubas vendi tutvustada Archie Blayerile, kes oli just avanud New Yorgis Cadence-plaadifirma ja otsis uusi talente. Blayer sõlmis 1957 Don ja Phil Everlyga plaadilepingu ja pakkus esiksingliks laulu "Bye Bye Love". Juttude järgi ei olnud pakutav lugu 30 eelnevale artistile kõlvanud. Everly-vennad aga taolist luksust endale lubada ei saanud ja lindistasid vastuväitlusteta selle abielupaar Felice ja Boudleax Bryanti kirjutatud teose. Lõpptulemusena jõudis singel Billboardis 2. ja Briti tabelis 6. kohale. Pärast esimest õnnestumist paluti Bryantidel kirjutada Everlytele uusi laule. Järgnevalt väljapakutud laulust "Wake Up Little Suzie" kujunes suurhitt, mis 1957 tõusis nädalaks Billboardi tippu. See oli The Everly Brothersi esimene nn. "neuhitt", mida edaspidi jätkasid sellised menupalad kui "Claudette", "Take A Message To Mary" "Poor Jenny", "Lucille" ja "Cathy's Clown". Lauluautoritest Bryantidest, saidki nüüd teatud mõttes vendade öukonnahililoojad. On kokku arvestatud, et Everly Brothersi 18-miljonilisest plaadimüügist on 11 miljonit sellised, kus peal Bryantide kirjutatud hitid.

The Everly Brothersi uus üllitis "All I Have To Do Is Dream" oli taas pärit Bryantide sulest ja esitajad on seda nimetanud üheks oma tähtsaimaks salvestatud palaks üldse, hoolimata

otsekohe superhitti, kuid see osutus üpris raskeks. Don ja Phil salvestasid kaheksa laulu, kuid vaid ühest, "Cathy's Clown", otsustati avaldada singel. Suuredu oodanud Warner Bros saale ka sai. "Cathy's Clown" vallutas 1960 USA-s viieks ja Briti tabelis 7 nädalaks poptabeli tippu. See oli esmakordne nähtus popmuusika ajaloos, kui mingi plaat oli samaaegselt nii Billboardi kui ka briti tabelis esikohal.

60ndate algul aga hakkas publiku huvi duo vastu raugema. Vaid mõned nende singlid jõudsid tabeli TOP 10 hulka. Selle languse põhjusi oli mitmeid. Esiteks tuli vendadel süüa pool aastat kroonuleiba, kuid veelgi hullem tagasilöökk juhtus 1963. aastal Inglismaa-turnee ajal, kui Don Everlyt tabas närvišokk ja Phil pidi tuuri üksi lõpetama. 60ndate keskel oli The Everly Brothers juba sellises staadiumis, et esinemiseks tuli vastu võtta pakkumisi pubidest kuni koolipidudeni välja.

70ndate algul sõlmisid Everlyd uue lepingu RCA-ga, kuid come-back kurva lõpu: Phil viskas ühel esinemisel kitarril põrandale puruks ja kadus lavalt. Don aga teatas publikule, et The Everly Brothers suri juba 10 aastat tagasi ega esine enam kunagi.

Vennad sukeldusid sooloprojektidesse ja hakkasid teiste artistide tarbeks laule kirjutama. Murrang saabus 1983. a.

“ Everlyd ei lõõritanud uhkeldavalt mõnest lehtsabast ega nuuksunud ingli järele. Nad laulsid sellest tähtsaimast inimsuhtest kas avalikult solvunuina või energiliselt võidukaina. ”

sellest, et juttude järgi olla autorid kirjutatud pala valmis 15 minutiga. Oli kuidas oli, kuid singel vallutas 1958. a. kevadel USA-s neljaks ja Inglismaal tervelt seitsmeks nädalaks poptabeli tippu. "All I Have To Do Is Dream" on olnud erinevate artiste esituses tabelihitiks neljal erineval aastakümnel.

Pärast sellist edu tundus, et laulvate vendade jaoks pole enam miski võimatu. Veel samal aastal sai The Everly Brothers kuldplaadid singlite eest "Problems" ja "Bird Dog". Aasta hiljem aga kullati üle singlid "Take A Message To Mary", "(Till) I Kissed You" ja "Let It Be Me".

Koos eduga hakkasid aga ilmne probleemid Cadence Recordsiga. Tüli põhjuseks oli autoritasuga seotud raha, mis vennaste meelest polnud nende jaoks piisav. Kui filme tootev ja plaaditootmisega algust teinud hiigelkontsern Warner Brothers pakkus Everlytele järgnevaks kümneks aastaks miljonidollarilist plaadistulepingut, kirjutasid vennad lepingule pikemalt mõtlemata alla. Loomulikult oodati neilt

sügisel, kui Everlyd astusid duona Londoni Royal Albert Halli lavale. Sellest esinemisest valmis topelt-LP "The Reunion Concert" ja videosalvestus. The Everly Brothers kõlas taas selliselt kui 25 aastat tagasi: ansambli kuulus akustiliste kitarride sound oli täpselt samasugune kui algpäevil.

Peab nõustuma kriitik Tim Rice'iga, kes kirjutas plaadiümbrisele: "See album on enam kui üks suurepärase kontsertsalvestus. See on plaat mõnusast õhtust, kus kaks andekat Kentucky poissi meenutavad sõpradele ja fännidele, miks nad on kaks kõige rohkem mõjutusi andnud lauljat 20. sajandil."

1983 kanti The Everly Brothers Rock'n'Rolli Kuulsuste Halli nimekirja. Seejärel salvestasid vennad kolm studioalbumit. Neist esimese, "EB 84", tootis The Everly Brothersi suur austaja, inglise rockabillystaar Dave Edmunds. Singlina avaldati pala "On The Wings Of A Nightingale", mille autoriks oli teine Everlyte suur fänn Paul McCartney, kes on vendade kohta kasutanud tabavat nimetust "Foreverly Brothers".

Joonistas Sergei Belozjorov

Jõujänesed Järuto ja Juruto korraldavad jõulukuuskede ehtimise võistluse. Mõlemad ehtisid oma kuuski kaalupommidega, üks raskem kui teine. Vahekohtunik, lumememm Luise, kes kahjuks ei oska arvutada, ei suuda nüüd otsustada, kummal kuusel on rohkem kaalu. Aita lumememm Luiset ning liida kokku nii Järuto (vasakul) kui Juruto kuuseehete kaal! Kiiremaile arvutajatele auhinnaks klepsud!

Jõulud käes!

Sirje Kaasik

Sirje Kaasik
25. nov. 2006

Chords: Eb Bb7 Fm Bb7 Eb

1. Täna ehtes iga tuba, lume - lilled akna ees. Läbi lume
 2. Lase tuppä ingli - vägi, mängi pilli, salme loe. Laual pipar -
 3. Jõulu - lapsest rõõmu jaga väikes - tele, suurtele. Ta nii väike,

6 Bb7 Ab Fm Bb7 Eb Eb/G Fm Bb7

sõidab juba vana tuttav, jõulu - mees.
 koogi - mägi laste kõhtu vaikselt poeb. Ref: Jõulud, jõulud, jõulud käes,
 las veel magab, seni talle laula - me:

11 Eb Cm7 Fm Bb7 Eb

ümbär kuuse - puu laulab laste suu. Jõulud, jõulud,

14 Ab Fm Eb Cm7 Bb7 Eb

jõulud käes - see on Jeesus - lapse sünni - päev.

CITY

UUS!

Mis värvi on püksirveek? Kas ...

Sinine

Roheline

Oranz

Nimi _____

Address _____

... UUE PÜKSIIRVEOKIGA

- Korrasta Lego City liiklust!
- Abista võimsa püksirveokiga hädalisi!
- Remondi sõidukeid moodsas uues garaazis!

HOIA TÄNNAVAD PUHTANA...

Vastajate vahel loosime välja LEGO komplekte!

Saada õige vastusega talong enne 5. jaanuari 2010 aadressil:
Hea Laps, Hartju 1, Tallinn 10146

Ilon Wikland Leelo Tungal

Esmakordselt koos raamatus:

TAMMERRAAMAT

www.tammerraamat.ee www.ilonart.ee